

DONDERDAG

17 MAART.

ROTTERDAMSCHÉ COURANT.

De Abonnementsprijs is f 24 's jaars of f 6 per drie maanden franco per post door het geheele Rijk.
Behalve aan het Bureau der Courant kan men zich bij alle Boekhandelaren en Postkantoren abonneren.
Enkele Nummers 10 Cents.

Bureau: Hoogstraat Wijk 10, N°. 77.

Geboorte-, Trouw- en Doodberigten van 1 tot 5 regels . . f 1.—
Iedere regel meer 0.20
Andere Advertentien per regel 0.20
Grootte letters naar plaatsruimte. — Bij iedere Advertentie 45 Cents voor zegelregt en 1 Exemplaar der Courant.

Bij deze Courant behoort een BIJVOEGSEL.

Moet het Gouvernement zijne remises en producten van Java al of niet doen verzekeren?

De redenen, waarom men niet wenscht te verzekeren, kunnen in deze weinige woorden worden zamengevat, namelijk: „dat het verzekeren geld kost, en dat dit geld kan bespaard worden.” Wanneer derhalve het verzekeren geen of weinig geld kostte, dan zoude men er niet tegen zijn.

Zoo ver mij bekend is, zijn geen gronden aangevoerd, om het verzekeren in beginsel af te keuren, hetzij uit een economisch, politisch of moreel oogpunt. De vraag blijft dus: welke gronden kan men aanvoeren, die voor het verzekeren pleiten? welk nut is daarin voor de Regering gelegen? wordt de schatstik daardoor niet op grootere kosten gejaagd dan dit nut waard is?

I. Het zou een belangrijk punt van onderzoek uitmaken of de premien voor de producten niet te hoog zijn en of die premie, welke thans voor alle soorten van producten en alle klassen van schepen gelijk is, niet even als in het Buitenland te wijzigen ware naar den aard der goederen en de klasse der schepen. Dit laatste vooral, de klasse der schepen, moest in aanmerking genomen worden, want is het geen dwaasheid, dat men voor een verscheep, dat in zichzelf al de waarborgen van veiligheid heeft, welke scheepsbouw en uitrusting kunnen leveren, dezelfde premien betaalt, als voor een schip van 15 en meer jaren oud, dat, hoewel goed onderhouden, door zijn ouderdom eigendommelijke gebreken krijgt, die niet altijd worden of kunnen worden verholpen. Voor deze laatste zouden de premien verhoogd moeten worden, en zulks zoude kunnen vergoed worden door de reederijen van die schepen, welke, terwijl zij het voordeel genieten van met een oud schip eene lading over te brengen, zich zouden moeten getroosten de verhooging van premie te vergoeden, die uit hoofde van den ouderdom van het schip voor de assurantie betaald moet worden.

II. Wanneer het Gouvernement niet verzekert, dan gelooven wij, dat het groot gevaar zal loopen, dat de vloot, welke het thans tot den overvoer der producten bezigt, spoedig niet meer die waarborgen van deugd en veiligheid zal opleveren, welke zij thans aanbiedt. Nu worden die schepen steeds door assuradeuren, hetzij door henzelfe of door de Expertisen welke zij hebben aangesteld, gadegezien. Ieder assuradeur heeft er een privé belang bij, dat hij omtrent den toestand dier schepen niet worde misleid, en waakt en zorgt dat aan die schepen alles gedaan worde, wat in billijkheid gevorderd kan worden, om ze goed te onderhouden, maar wat zal het zijn, als dat toezigt vervalt en de assuradeurs, wanneer zij geen belang hebben bij den toestand der vloot voor de Gouvernements-goederen, hunne Expertisen intrekken en er als het ware niet meer mede te maken hebben? Het Gouvernement kan dan Expertisen aanstellen, maar zal het toezigt van die Gouvernements-ambtenaren gelijk staan met dat van de Expertisen van assuradeurs, die zich wel wachten zullen van knoeierijen met de Expertisen, daar zij, dagelijks met assuradeuren in aanraking en onder hen werkzaam zijnde, zoodanig bespied worden, dat misbruiken van hunnen kant hoogst moeilijk of bijna onmogelijk zouden zijn.

III. Er is nog een indirect voordeel voor het Gouvernement in het verzekeren gelegen, namelijk het toezigt van assuradeuren bij het regelen en afdoen der avarijen. Niemand betaalt gaarne meer dan hij schuldig is, en zoo is het ook gelegen met de assuradeuren, die, bij belangrijke avarijen, de stukken met een scherp oog nazien en alles toetsen aan de onderzinding en gebruiken, voor hoeverre de ladingen daarin betrokken zijn.

Het buitenland weet dit zeer goed, en draagt zorg, wanneer de schepen aldaar avarijen hebben hersteld, niet meer te rekenen, dan men weet, dat hetzelfde niet onthouden kan worden. Wanneer het buitenland echter eenmaal weet, dat het maar onverzekerde Gouvernementsgoed is, en dat men zich met geen agenten van Hollandse Assuradeuren behoeft op te houden, geloof vrij dat het daar gebruik van zal maken, en zoodanig speculeren op de Gouvernementskas, dat de verliezen wellicht verduubeld zullen worden. Ook de gezagvoerders der schepen zullen, ingeval van avarijen buiten 's Lands, veel meer op de ladingen letten wanneer zij weten, dat die assuradeuren aangaan, bij wie zij gaarne in een goed blaadje blijven, dan wanneer het hun bekend is, dat het voor rekening van de groote kas is. Wijders gebeurt het dikwerf, dat bij het bekend worden van rampen met een schip door assuradeurs terstond maatregelen worden genomen, die door hunne oogenschijnlijke toepassing meestal de ramp zeer matigen en grooter verlies voorkomen. Zulks is niet mogelijk bij het Gouvernement, dat, zoo als van zelf spreekt, niet zoo goed met de scheepsberigten bekend is, als de assuradeuren, die daarvoor bijzonder zijn ingerigt.

IV. De beide laatste voordeelen (2 en 3) zijn indirect, maar buitendien is het juist in de eerstvolgende jaren hoogst onraadzaam, om niet te verzekeren.

Sedert circa 15 jaren heeft men steeds nieuwere schepen gebouwd, en tot vóór korten tijd leverden die vrachten nog zoo veel voordeel op, dat men de schepen goed kon onderhouden.

Dit heeft beide opgehouden, nieuwe schepen worden niet meer opgezet, en die enkele, welke nu en dan

nog te water loopen, zijn van vroegere ondernemingen, die men genoodzaakt was af te werken. De algemeene vaart heeft allereergelukkigste resultaten opgeleverd, zoodanig dat er bij de meeste reederijen belangrijke te korten bestaan, en verscheidene met de handen in het haar zitten, hoe die te korten te bestrijden, zoodat men wel als zeker kan aannemen, dat aan de schepen niets meer zal worden gedaan, dan datgene waar men onmogelijk buiten kan. Het vooruitzicht bestaat derhalve dat het Gouvernement in de eerstvolgende jaren gebruik zal moeten maken van eene vloot, die verachtend is door gebrek aan vernieuwing en onderhoud, en daardoor blootgesteld zal worden aan veel meer verliezen en avarijen als vroeger, toen het over eene uitmuntende vloot beschikte.

Het beweren van sommige tegenstanders van het verzekeren, dat de premien, die betaald zijn, weggevoerd worden, is onjuist. Dat die premien voor een belangrijk deel verdiend zijn geworden, dat die wellicht wat te hoog zijn geweest, betwist ik niet, maar wel dat het nutteloos geld verspillen is. Dat er niet meer groote rampen met de Gouvernements ladingen zijn voorgevallen, dat er geen plotselinge oorlog is uitgebroken, is voor de assuradeuren zeer gelukkig geweest, doch dat dit had kunnen gebeuren, zal door niemand, die onpartijdig oordeelt, ontkend worden. De kans had voor assuradeurs even goed tegen kunnen slaan en zouden zij voor die kans geen voordeel mogen genieten?

Dat een onverwachte keer in de politiek assuradeuren in groote verliezen kan wikkelen heeft het vredejaar 1802 aangetoond, toen bijna alle Hollandse schepen genomen zijn, als ook toen in 1832 nagenoeg alle te huis komende O-Indiëvaarders door Engeland werden genomen, opgebracht en onder embargo geleigd. Hoewel die zaak nog gelukkig is losgeloopt, waren assuradeuren toen ook niet op hun gemak.

Wanneer men een maatregel van voorzorg neemt, die later blijkt onnoodig te zijn geweest, kan men dit toch geen weggeworpen geld noemen. Als men vreesd voor overstroming en men verhoogt en verzwaart de dijken, zal toch niemand dit voor verspillen houden, omdat de waterstand van zee of rivier gelukkig zoo hoog niet geklommen is, dat die verhooging en verzwaaring hare krachten hebben moeten beproeven. Of wanneer men, beducht voor een vijand, zijne vestingen in staat van tegenweer stelt, en de vijand zijn aanval niet heeft doorgezet, zijn dat geene nuttelooze onkosten. Het is gemakkelijk een oordeel te vellen als eene zaak is afgelopen, maar de plicht van een beheerder is het, om vooraf die voorzorgen te nemen, welke het hem toevertrouwd goed voor schade kunnen vrijwaren. Leert nu de ondervinding, dat die voorzorgen hooger te staan komen, dan de vrijwaring waard is; welnu, hij bringe die twee zaken in evenredig verband, hetzij door de kosten der waarborging te verminderen of de gevolgen der vrijwaring meer uit te breiden.

Dit laat-te geloof ik dat het geschil beslist ten voordeele van het verzekeren, en alsdan blijft alleen uit te maken in hoe verre de premien met de risico in verband staan.

Wanneer die verhouding op een goeden grondslag gebouwd wordt, komt het mij voor dat het Gouvernement onverantwoordelijk handelen zou niet met te verzekeren; ja, ik geloof zelfs dat de tegenstanders van het verzekeren bij een redelijke maatstaf geen grondige redenen tegen het beginsel van verzekeren zullen kunnen aanvoeren.

Y.

PER TELEGRAAF.

LONDEN den 15 Maart.

Het Lagerhuis heeft heden, bij de tweede lezing, het door sir J. Trevelyan voorgelagen wetsontwerp op de kerkbelasting met 242 tegen 168 stemmen aangenomen.

Graaf Malinesbury antwoordde in het Hoogerhuis op eene vraag van lord Clarendon, dat de Engelse Regering de Hannoverische het eindigen van het verdrag wegens den Stadel met den 14 augustus had aangekondigd, waarop door de laatste was aangevoerd hoe zij meende dat dit, ten gevolge van latere mededeelingen, eerst den 10 december geschieden zou. De onderhandelingen werden, ofschoon doelloos, voortgezet, naardien het betalen van den tol in elk geval na augustus ophoudt.

PARIJS den 16 Maart.

De Moniteur behelst heden de benoeming van 10 generaals en 13 andere hoofdofficieren. De Fransche vloot heeft gisteren Toulon verlaten om een oefeningstogt te maken.

Latere dépêches.

Lord Cowley is alhier aangekomen en door den Keizer ten gehoorde ontvangen.

De beurs verkeerde heden nog in eene weifelachtige stemming.

BERNE den 16 Maart.

Vele Lombardische conscripts trekken door Graauw-bunderland naar Pionont.

MARSEILLE den 15 Maart.

Wij ontvingen tijdingen uit Rome van 15 dezer. De Paus heeft in het gehouden Consistorie verklaard dat hij de onverwijld ontruiming zijner Staten door de vreemde troepen niet gevorderd heeft. Hij heeft alleen de botsing van twee Katholieke Rijken op zijn grondgebied willen voorkomen. Hij vertrouwt zijn lot aan de Voorzienigheid toe en heeft openbare gebeden voor het behoud des vredes bevolen.

Uit Napels gaan de berigten tot 12 dezer. De Koning had eene operatie aan de dij ondergaan. De koorts bleef bij hem aanhouden. De Hertog van

Calabrië zat bestendig, tot afdoening der loopende zaken, in den Ministerraad voor.

PETERSBURG den 16 Maart.

Bij Keizerlijke ukase van den 26 februarij, oude stijl, is de uitvoer van paarden uit Rusland en Polen naar de zijde van Europa verboden.

LONDEN den 16 Maart.

KOFFIJ iets beter doch stil, de goede soorten native werden met 51/ a 52/ betaald. — SUIKER. 1500 z. Java vonden koopers tot 42 6 a 46 6. — THEE stil op 13 1/ a 13 1/ d. — RIJST zonder verandering stil. — OLIE. Lijn- 29.3, Raap- 41/ Palm 43/ — IJZER 51.6. — TALK in loco 52/ April 51.9 a 52. — GRANEN zonder handel.

LIVERPOOL den 16 Maart.

KATOEN. 6000 h. werden tot iets lagere prijzen afgedaan.

BERLIJN den 16 Maart.

ROGGE per April/Mei 42 1/ th. — RAAPOLIE per April/Mei 13 1/ th.

ANTWERPEN den 16 Maart.

KOFFIJ zeer vast. — SUIKER flauw — GRANEN. Witte Tarwe f 9 1/ en Roode f 10. Rogge f 6.

MADRID den 15 Maart.

Spanje binnenl. 3 pct. 41.55; dito 1 1/ pct. 30.80.

LONDEN den 16 Maart.

De Geconsolideerden 3 pct. 95%. Rusland 5 pct. 111 1/4. Spanje 1 1/2 pct. 30 1/4; dito Buitenl. 3 pct. 44 1/4; dito Cert. 5 1/4. Mexico 3 pct. 19 1/4 a 20 1/4. Peru Dollars Bonds 4 1/2 pct. 81 1/2. Venezuela 5 pct. 42 a 43; dito Uitgestelde 16 1/4 a 17 1/4. Illinois Sp. Aand. 65; dito Bonds 81. Ecuador 1 pct. 16 1/4 a 17 1/4.

PARIJS den 16 Maart.

Frankrijk 3 pct. 67.45; dito 4 1/2 pct. 94. Spanje 1 1/2 pct. 29 1/2; dito Binnenl. 3 pct. 39 1/4.

WEENEN den 16 Maart.

Nationale Metalliek 5 pct. 75.35; Metalliek 5 pct. 72.15. Wissel Londen f 101.35.

ANTWERPEN den 16 Maart.

Spanje 1 1/2 pct. 29 1/2; dito Binnenl. 3 pct. 39 1/4. Metall. 5 pct. 65 1/2; dito Nationale 5 pct. 68.

BINNENLAND.

's GRAVENHAGE den 16 Maart.

Heden morgen ten 10 ure heeft Z. M. eenige personen in een bijzonder gehoor ontvangen.

H. M. de Koningin geeft morgen avond een thé.

Het casino gisteren avond gegeven werd bijgewoond door H. M. de Koningin, Z. K. H. den Prins van Oranje en H. K. H. Prinses Anna.

Bij den heer Groeninx heeft heden avond een groot bal plaats.

Gisteren heeft de Minister van Binnenlandsche Zaken in het lokaal van dat Departement geïnstalleerd de commissie van statistiek, bij welke gelegenheid door den voorzitter dier commissie, den hoogleeraar Ackersdijk, eene rede is uitgesproken. Den tweeden dingsdag in april zal de commissie aan het Departement weder bijeenkomen.

Van de zitting van den Gemeenteraad van gisteren waarin niets belangrijks is voorgevallen, vermelden wij alleen dat zijn ingekomen: a. eene missive van den Raad van bestuur van het Koninklijk Instituut van Ingenieurs te Delft, houdende mededeeling dat men bereid is, aan den door den Gemeenteraad geuit wensch, omtrent de ontwerpen tot aanleg van eene zeehaven te Scheveningen, gevolg te geven; en b. eene missive van den heer P. Arriens, gepensioneerde schout bij nacht, strekkende ten geleide van een geschrift, houdende mededeeling van den beelden omtrent den aanleg eener breekwaterhaven te Scheveningen.

Wij vernemen dat het kamp bij Waalsdorp van 15 juli tot 1 oktober weder door de verschillende artillerietroepen bezet en alsdan het bevel gevoerd zal worden door den majoor J. C. Launspach, van het 31e regiment vestingartillerie.

De voorstelling in den Koninklijken Franschen schouwburg alhier zal donderdag den 17 dezer bestaan uit: *Chez une petite dame*, vaudeville, en *Les diamants de la Couronne*, opéra-comique.

ROTTERDAM den 16 Maart.

STATEN-GENERAAL.

Tweede Kamer.

Zitting van Woensdag 16 Maart.

De Tweede Kamer bracht heden ten einde de beaardslaging over het wetsontwerp van tariefsherziening, en begon hare werkzaamheden met de behandeling van het amendement van den heer van Asch van Wijck op de *Tapijten*, waarvan de inhoud reeds gisteren door ons is medegedeeld. De voorsteller verdedigde dat amendement op dezelfde gronden als gelijksoortige voorstellen reeds in de vorige zitting waren aangevoerd. Hij wilde geen hooger regt dan het aangenomen bij dit tarief van 5 pct der waarde, doch vreesde dat de overgang van 10 tot 5 pct. in eens een te grooten schok voor de tapijt-industrie zou zijn. Zijn amendement had geene andere strekking, dan voor tapijten te bepalen hetgeen voor aardewerk door de Kamer was aangenomen, dat is een geleidelijke overgang tot het normale regt van 5 pct. — De heer Thorbecke geloofde niet dat de sprong te groot was; want de vergelijking met het laatste artikel met 26 pct. en de tapijten slechts met 10 pct. beschermd waren. Voor de laatstgenoemde bestond dus niet dezelfde reden tot geleidelijke overgang, terwijl de Kamer reeds bij andere artikelen

de regten tot beneden de helft had verminderd. — De heer *Minister van Financien* bestreed het amendement niet ernstig, ofschoon hij betoogde, dat bij de artikelen aardewerk en olie veel belangrijker vermindering van invoerrechten was aangenomen, dan voor tapijten was voorgedragen. Wat echter den vorm van het amendement betrof, merkte de Minister op, dat volgens het voorstel het bestaande regt van 10 pct. nog 2 jaar zou van kracht blijven, en dat eerst daarna de vermindering trapsgewijs zou worden ingevoerd; tegen deze tijdelijke bestendiging van het bestaande, moest de Minister zich verklaren. — De heer *Storm van 's Gravesande* was het ten aanzien van het laatste punt geheel met den Minister eens. Wat de zaak zelve betrof, meende hij dat de tapijtfabrieken zeer wel de concurrentie konden doorstaan, maar hetgeen voor de belanghebbenden een bezwaar was, bestond daarin, dat velen eene aanzienlijke hoeveelheid tapijten onder het bestaande hooge regt hadden ingeslagen, en dit bracht hem tot de vraag aan den Minister of het niet raadzaam ware het tarief met 1 januarij 1860 in werking te doen treden, waardoor ook aan andere bezwaren van vele belanghebbenden zou worden toegegeven. — De *Minister van Financien* antwoordde daarop dat het zijn voornemen was, om aan het slot der wet eene bepaling voor te dragen die de invoering van het tarief op 1 januarij 1860 zou vaststellen, met uitzondering van de bepaling, dat de uitvoer van Lompen zal worden beperkt tot 5 % hetgeen de Minister verlangde in toepassing te brengen op den gewonen termijn, na afkondiging der wet in het Staatsblad. — Ten gevolge der gemaakte opmerking door den Minister wijzigde de heer van Asch van Wijck zijn amendement in dier voege, dat de regten op de tapijten zouden zijn tot 1 januarij 1861 9 per cent, tot 1 januarij 1862 7 per cent en na 1 januarij 1862 zouden blijven op 5 per cent. Het aldus gewijzigd amendement werd met 32 tegen 30 stemmen aangenomen.

Voor stemden de heeren von Bieberstein, de Lom de Berg, Taets van Amerongen, Bots, Wintgens, van Voorthuysen, Luihen, van Wintershoven, Dirks, Dommer, Hengst, Streus, Godefroi, Elout, van Nispen, Hoffman, van Forest, Schimmelpenninck, Schimmelpenninck van der Oje, van Deinsse, van Heukelom, Meylink, van Rheede, van Asch van Wijck, van Franck, Lycklama, Beens, de Poorter, Stolte, Storm van 's Gravesande, Jespers en de Voorzitter.

Daarna deelde de *Minister van Financien* mede dat hij voorstelde het invoerregt van 80 c. op de 100 g gehekelde vlas te doen vervallen en den invoer vrij te stellen; terwijl hij tevens verklaarde over te nemen het amendement van den heer Thorbecke, waarbij gekamde of geveerde wollen ook voor den invoer wordt vrijgesteld.

Daarna was aan de orde het amendement van den heer *Reinders*, die voorstelde om het invoerregt op verschee gezoeten schapen, varkensvleesch en spek ad f 1 de 100 g en op gerookt- of gedroogd ad f 1.25 de 100 g te doen vervallen. Nadat de voorsteller zijn amendement had aangevoerd door te wijzen op de overeenstemming tusschen zijn voorstel en de beginselen van het tarief, verklaarde de *Minister van Financien* zich daartegen, op grond dat ook nu nog dezelfde reden bestond waarom in 1854 een regt van f 1 was behouden. Die reden was geene andere, dan dat hier te Lande zout gebruikt werd dat zwaar was veracijnend en het dus onbillijk zou zijn om zonder belasting vreemd vleesch binnen te laten dat met veronacijnend zout was toebered. Overigens meende de Minister dat een invoerregt van slechts 2 pct. geen ernstige hinderpaal kon wezen voor den invoer van vleesch. — De heer *Reinders* merkte daarentegen op, dat de omstandigheid, dat het bereiden van gezoet vleesch hier te Lande door eene belasting was gedrukt, geene reden was om inkomende regten te heffen, want dat alle takken van nijverheid hier te Lande onder soortgelijke druk gebukt gingen en des onlangs het schiel van vrij concurrentie was geshuldigd. — De heer Thorbecke meende dat de vergelijking door den voorzitter gemaakt niet oopging; want dat het hier gold een speciaal geval, namelijk eene belasting drukkend op een bestanddeel van het gezoeten vleesch zelf. Er moest worden onderscheid gemaakt tusschen eene algemeene belasting die de voortbrenging verzwaaarde en eene belasting die een bestanddeel uitmaakte van het product. Hij zou dus tegen het amendement stemmen. — De heer Dirks herinnerde dat in het jaar 1853 een gelijk voorstel was gedaan, doch toen verworpen op dezelfde gronden die de Minister had aangevoerd; ook hij zou zich tegen het amendement verklaren. — De heer *Reinders* beantwoordde het argument van den heer Thorbecke, door er op te wijzen dat het vrij onverschillig was, of handel en nijverheid gedrukt werden door accijzen, of door hoogere arbeidslonen of andere onstandigheden. — Daarop gaf de heer Thorbecke een voorbeeld om zijn argument op te helderen. De accijns op de steenkolen bezwaarde bij ons vele voorwerpen van productie; zou dat nu het gevolg moeten hebben, dat men die onstandigheid in aanmerking nam bij de bepaling van invoerrechten op buitenlandse artikelen, waarbij steenkolen zijn noodzakelijke hulpstoffen? Dat geloofde hij niet en toch zou dit het gevolg zijn van de leer, die de voorsteller ontwikkelde had. — De heer *Sloet* verklaarde zich voor het amendement, vooral op grond, dat de kosten van vervoer voor buitenlandisch vleesch ruim zouden opwegen tegen het bedrag van den accijns op het zout hier te Lande, wanneer namelijk hier even als in Frankrijk en Engeland vleesch uit Buenos-Ayres werd aangevoerd. Hij had in 1853 een gelijk voorstel gedaan, hetwelk toen met 29 tegen 16 stemmen werd verworpen. Hij is sedert van gevoelen niet veranderd,

en hoopte dat dit ook het geval zou zijn met die leden, welke destijds voor zijn amendement hadden gestemd. De spreker eindigde met de namen voor te lezen van de leden die destijds hadden voorgestemd, en daar ook de naam van den heer Thorbecke daaronder was (*Hilariteit*), hoopte hij dat ook het lid uit Deventer van gevoelen niet zou zijn veranderd. — Nadat de Minister van Financien had aangehouden dat het grootste gedeelte van het ingevoerde vleesch kwam uit dat gedeelte van Duitschland, hetwelk onmiddellijk aan onze grenzen lag, en dat derhalve de kosten van vervoer niet opwegen tegen het bedrag van den accijns op het zout hier te Lande, werd het amendement van den heer Reinders *verworpen* met 45 tegen 20 stemmen.

Voor stemden de heeren Hoekwater, de Poorter, ten Cate, Zijlker, de Lom de Berg, Sloet, Duymaer van Twist, Slicher, Idersda, Kingma, Sander, Strens, Elout, Hagenholtz, Hoffmann, Begram, van Deinsse, van Eck, Meylink en Reinders.

De Voorzitter verklaarde daarop 1°, dat de heer Reinders had ingetrokken zijn amendement op het artikel wagenmakerswerk, en 2°, dat de heer Poortman had voorgedragen een amendement om het kool-, raap-, lijn-, krok-, deder- en hennepzaad en alle andere niet genoemde oliezanen, thans belast met een invoerregt van f 2 het last, te belasten met 10 c. het last.

De heer Poortman herinnerde bij de toelichting van dat amendement, dat de Kamer gisteren het artikel olie had vrijgesteld, omdat het was een grondstof en een levensmiddel. Indien olie een grondstof voor de nijverheid was, dan voorzeker was zaad eene grondstof voor de oliefabrieken, en hij geloofde dus dat hij, geheel in overeenstemming met het gisteren aangenomen beginsel, vermindering kon vragen voor het invoerregt op het zaad. Hij geloofde bij zijn amendement zoowel te mogen rekenen op den Minister als op die leden die gisteren de olie hadden vrijgesteld; ware dit het geval niet, hij zou vreezen dat de Kamer beschuldigd werd van met twee maten te meten. Immers de oliefabriekanten zouden kunnen zeggen: gisteren hebt gij voor ons de beschermende regten opgeheven, omdat gij de olie beschouwde als grondstof, en heden weigert gij de regten op het zaad te verminderen, dat voor onze industrie grondstof is. — De heer Thorbecke, onkundig dat de heer Poortman een amendement zou voorstellen, was voornemens geweest om de geheele vrijstelling van het zaad voor te dragen, juist op grond dat het eene grondstof was. Intusschen was hij huiverig geworden om aan dat voornemen gevolg te geven, omdat de post van zaad niet was opgenomen in de herzienings-voordracht der Regering en dus ook niet in de sectien onderzocht was geweest. Op dat standpunt nu, en met het oog op de omstandigheid dat de inkomsten van het regt op het zaad nog al aanzienlijk waren, wenschte hij zich alleen te bepalen tot de vraag aan den Minister of deze genegen was, om genoemde post tot herziening in overweging te nemen. — De Minister van Financien herinnerde wat hij reeds bij de aanneming van het amendement op de granen had verklaard, namelijk dat de verliezen, aan de schatkist toegebracht door de verminderingen, welke men op verschillende posten bracht, noodwendig invloed moesten maken op de voornemens der Regering betrekkelijk de wijziging van het algemeene belastingstelsel. Dat bezwaar gold ook hier in groote mate, want de schatkist trok uit de regten op het zaad een inkomen van f 60,000 a f 70,000. Hij liet aan de Kamer de beslissing over, maar moest de vroeger gemaakte reserve nadrukkelijk herhalen. — De heer Poortman antwoordde daarop, dat, naar het antwoord van den Minister te oordeelen, de geheele vraag hierop neerkwam, of de Kamer aan de schatkist een nieuw geldelijk verlies zou toebrengen. Hij merkte daartegen op 1°, dat naar zijne berekening de schatkist slechts f 44,000 uit het inkomend regt op het zaad trok; 2°, dat de heer Thorbecke betoogd had dat de verlaging van het regt op de olie aanmerkelijk meer zou opbrengen en derhalve het verlies langs eene andere zijde zou worden gedekt; 3°, dat het hier gold een beginsel, dat tot grondslag strekte van het geheele tarief, namelijk vrijmaking van de grondstof, en 4°, dat hij uit het gewijzigd wetsontwerp op het regt van successie en overgang had gezien dat de Minister de belasting op het vermogen en *portefeuille* van 3 pc. verminderd had op 1 pc., en dat hij voor zich moest verklaren dat hij de voorkeur gaf aan de vrijmaking van eene grondstof voor eene belangrijke industrie, boven de vermindering van eene belasting op effecten. — Het amendement werd daarna met 41 tegen 25 stemmen aangenomen.

Voor stemden de heeren Hagenholtz, Hoffman, van Foreest, van Lynden, Schimmelpenninck, van Deinsse, van Heukelom, Heemskerk, Meylink, Olivier, van Hoëvell, van Asch van Wijck, van Franck, Hoekwater, Beens, de Poorter, Stolte, Storm van 's Gravesande, ten Cate, Jespers, van der Poel, Thorbecke, van Bieberstein, Sloet, Duymaer van Twist, de Brauw, Slicher, Taets van Amerongen, Bots, Poortman, van Wintershoven, Idersda, Wybenga, Sander, Meeussen, Strens, Godefroi en . . . . .

Over het artikel *zout* ontstond eene langdurige beraadslaging. De heer Schimmelpenninck van der Oye kon de vrees niet onderdrukken, dat de Regering bij dit tarief soms met wat al te groote sprongen was vooruitgegaan, doch hij constateerde dat de Regering het artikel *zout* slechts met 15 pc. verminderd had. Bij het einde der discussie gekomen moest hij als zijne meening verklaren, dat de goede werking eener wet gelijk deze vooraf afling van de wijze hare toepassing en hij hoopte dat zulks met wijsheid zou geschieden. Wanneer hij al het voor en tegen overwoog, dan sloeg de schaal over ten gunste van het voorstel van wet en hij had dien ten gevolge besloten zijne stem daarvoor uit te brengen. — De heer van der Linden merkte op dat de accijns van 100 w zout bedroeg f 9.11, dat de waarde van 100 w zout was f 3.3 a f 4, zodat 5 pc. van die waarde uitmaakte 35 a 40 c. Teldt men deze bij de f 9.11 van den accijns, dan kwam men nooit tot hooger bedrag dan f 9.50. De Regering stelde echter voor een invoerregt van f 12 de 100 w, hetgeen zou zijn een regt van 100 pc. op de waarde. Dit streed met het beginsel van het tarief, dat slechts een maximum kende van een regt van 5 pc. der waarde; hij stelde derhalve voor om het inkomend regt tot f 9.50 te verminderen. — De Minister van Financien kon zich niet met dat voorstel niet vereenigen. Het was toch een algemeen beginsel bij het tarief om eene groote bescherming te verleenen aan die binnenlandsche industrieën, welke niet alleen met de buitenlandsche concurrentie, maar ook binnen 's lands met zware accijnsen te kampen hadden. De accijns op het zout bedroeg ruim het dubbele der waarde; ten gevolge der wet van 1852 was de fabriekant aan zeer strenge formaliteiten onderworpen; hij had voor zijne industrie aanzienlijke kapitalen noodig, omdat hij verplicht was de belasting voor te schieten. Er was dus een billijke grond, wanneer men alle producten, die accijnspligtig zijn, door hogere regten beschermde. Reeds nu bij het bestaande

regt was de concurrentie zoo groot, dat de Minister in het belang der zout-industrie niet durfde aanraken het regt lager te stellen dan f 12. — De heer van der Linden zag zich verrast, dat hij op het einde der discussie een protectionistisch discours van den Minister had vernomen; maar de argumenten van den Minister hadden hem niet overtuigd. Ook andere fabriekanten hadden groote kapitalen noodig; wat de formaliteiten betrof daartegen wogen op de formaliteiten bij den invoer van geraffineerd zout, het argument der concurrentie maakte hem niet bevreemd, daar de Minister zelf dat argument in de laatste acht dagen zoo dikwerf had wederlegd. De fabriekant behoefde ook niet de belasting voor te schieten, want hij had een doorlopend credit, zodat hij integendeel den accijns van den consumant had ontvangen, voor dat hij dien zelf had betaald. — De heer van Hall verklaarde zich tegen het amendement, omdat de schatkist daardoor een nieuw verlies zou leiden, en die schatkist had door de aanneming van onderscheidene amendementen zoo groote verliezen geleden, dat hij, vooral uit dien hoofde, tegen de geheele wet zou stemmen. — De heer Meylink bestreed het amendement en schetste, om tot zijn betoog te komen, de wijze waarop het zout werd geraffineerd. Uit dat betoog bleek dat het Ned. pond geraffineerd zout in Engeland kostte 3 c. en hier tot denzelfden prijs kon verkocht worden, doch met 3.4 mindere winst, indien niet de accijns den prijs van het Ned. pond tot 12 a 13 c. deed stijgen. Nam men dus het amendement aan dan zou men geen inkomend regt vorderen van buiten, geraffineerd zout, en daartegen moest hij zich verklaren. Nadat de Minister van Financien en de heer van der Linden beiden nog eenmaal hadden gerepliceerd, werd het amendement van dat lid *verworpen* met 56 tegen 11 stemmen.

Voor stemden de heeren van der Linden, Westerhoff, Olivier, van Hoëvell, van der Veen, Beens, van Bieberstein, Zijlker, Taets van Amerongen, Hoffman en van Foreest.

De heer Griffier las daarop voor een aantal wijzigingen, die door de Regering waren gemaakt in de renvoijen op de artikelen, als gevolg der aangenomen amendementen, waarna art. 1 bevattende de artikelen van het tarief met 44 tegen 22 stemmen werd aangenomen.

Voor stemden de heeren van Akerlaken, Idersda, Kingma, Dirks, Wybenga, Sander, Meeussen, Godefroi, Hagenholtz, van Foreest, van Zuylen, v. d. Linden, Schimmelpenninck van der Oije, Begram, van Deinsse, van Eck, Westerhoff, Heemskerk, van Heukelom, Olivier, van Hoëvell, van Franck, Delprat, van der Veen, Lycklama, Hoyneck van Papendrecht, Stolte, Storm van 's Gravesande, ten Cate, van der Poel, Thorbecke, Dullert, Zijlker, Sloet, Duymaer van Twist, Betz, de Brauw, Slicher, Storm, Poortman, Wintgens, Gevers, van Voorthuyzen en de Voorzitter.

Tegen stemden de heeren de Lom de Berg, Taets van Amerongen, Bots, Luyben, van Wintershoven, Dommer, Hengst, Strens, Elout, van Nispen, Hoffmann, van Lynden, van Hall, Schimmelpenninck, Meylink, van Rheede, van Asch van Wijck, Hoekwater, Beens, de Poorter, Jespers en van Bieberstein.

De artt. 2, 3, 4 en 5 werden zonder hoofdlijke stemming goedgekeurd. Daarna stelde de Regering twee nieuwe artt. voor, luidende aldus:

Art. 6. De vrijstelling van binnenlandsche paspoorten bij den vervoer in buitenvaartsche of zijdelingsche rigting, bedoeld bij art. 161 lett. f der wet van 26 aug. 1822 (Stbl. n.º 38), wordt voor *loopen* beperkt tot hoeveelheden van 5 ponden en minder.

Art. 7. Deze wet treedt in werking op 1 januarij 1860, met uitzondering van art. 6 hetwelk zal werken op den twintigsten dag na dien der dagtekening van het Staatsblad waarin de wet is geplaatst.

Ook deze artt. gaven tot geene discussie aanleiding. Alleen gaf de heer Hoyneck van Papendrecht den wensch te kennen, dat de Minister van Buitenlandsche Zaken onze gezanten en consuls na de aanneming der wet volledig op de hoogte der zaak zoude stellen, met last om in de plaats hunner inwoning aan het tarief de meest mogelijke bekendheid te geven, ook door te wijzen op de veranderingen die de bepalingen omtrent den invoer hadden ondergaan. Spreker meende, dat dit doel zou bevorderd worden door het tarief in verschillende talen te doen overbrengen en verspreiden. — Nadat de Minister van Financien daarop had geantwoord, dat de Regering eene officiële uitgaaf van het tarief zou bezorgen en voor eene doelmatige verspreiding in het buitenland zou zorg dragen, werd het geheele wetsontwerp in stemming gebracht en *aangenomen* met 45 tegen 23 stemmen.

Voor stemden de heeren Zijlker, Sloet, Duymaer van Twist, Betz, de Brauw, Slicher, Storm, Poortman, Wintgens, Gevers, van Voorthuyzen, Akerlaken, Idersda, Kingma, Dirks, Wybenga, Sander, Meeussen, Godefroi, Hagenholtz, van Foreest, van Zuylen, van der Linden, Mackay, Schimmelpenninck van der Oije, Begram, van Deinsse, van Eck, Westerhoff, Heemskerk, van Heukelom, Olivier, van Hoëvell, van Franck, Delprat, van der Veen, Lycklama, Hoyneck van Papendrecht, Stolte, Storm van 's Gravesande, ten Cate, van der Poel, Thorbecke, Dullert en de Voorzitter.

Tegen stemden de heeren de Lom de Berg, Taets van Amerongen, Bots, Luyben, van Wintershoven, Dommer, Hengst, Strens, Elout van Nispen, Hoffman, van Lynden, van Hall, Schimmelpenninck, Meylink, van Rheede, Reinders, van Asch van Wijck, Hoekwater, Beens, de Poorter, Jespers en van Bieberstein.

De Voorzitter gaf daarna het woord aan den heer van Wintershoven tot het uitbrengen van rapport, op eene petitie, waarbij de adressant, van wege de zaak die het gold, eene spoedige afdoening had verzoekt.

De heer van Wintershoven zeide daarop het volgende: „B. Birkenthal, van Galicien, sedert 20 jaren, volgens zijne opgave, daaruit afwezig, en thans in Nederland zich ophoudende, heeft aan deze Kamer een verzoekschrift met bijlagen ingediend, waarvan de strekking moet zijn om de tusschenkomst van deze Vergadering in te roepen, ten einde op hem „niet worden toegepast maatregelen van uitzetting, „welke hij schijnt te duchten.

„Hij noemt zich een geleerde en politieke vlugteling, wien onrecht is geschied; hij vreesd over de „Duitsche grenzen te worden gezet, vooral omdat uit „levering aan Oostenrijk daarvan het gevolg zou zijn.

„De adressant zegt vroeger uit Nederland te zijn „verwijderd, en dat thans op nieuw dit geweld hem „zou bedreigen; hij geeft echter geene gronden „op voor de bewering dat men hem willekeurig zou „hebben behandeld.

„Ofschoon uwe commissie dus niet genoegzaam „is ingelicht, om over deze zaak eenig oordeel te „vellen, zoo vermeent zij niet te min, uit aanmerking „van de beginselen van gastvrijheid, die in Nederland „worden gehuldigd, te moeten adviseren: dat het „verzoek met bijlagen ter griffie der Kamer zal worden „nedergelegd ter inzage van de leden, en dat af „schrift daarvan zal worden gezonden aan den „Minister van Justitie, met de betuiging van den

„wensch der Kamer, dat op het regt, gewaarborgd „bij art. 3 der Grondwet, slechts die uitzonderingen „worden toegepast, welke bij de wet van den 10 „september 1849 geoorloofd en daarenboven door „het belang van den Staat gevorderd worden.”

De Voorzitter, van meening zijnde dat het steeds eene ernstige zaak was, wanneer de Tweede Kamer een bepaalden wensch aan de Regering te kennen gaf, stelde voor, om het rapport der commissie te doen drukken en rondleiden, en de beraadslaging over de conclusie vast te stellen op morgen ochtend ten 11 ure. Dienovereenkomstig besloten zijnde, ging de Vergadering tot morgen ochtend uiteen.

Naar het schijnt zal de Kamer vooreerst hare werkzaamheden niet staken. Na afloop van de behandeling der aan de orde gestelde conclusien van rapporten en ontwerpen van wet, waarmede morgen een aanvang zal worden gemaakt, zal de Kamer in hare afdelingen onderzoeken de wetsontwerpen betreffende de geneeskundige Staatsregeling. Na afloop daarvan mag men verwachten de discussie over het wetsontwerp tot wijziging der bepalingen omtrent de heffing van den accijns op het geslacht, van de runderen en de kalveren, en, (wanneer niet tot een tweede onderzoek in de sectien mogt worden besloten) ook de discussie over het gewijzigd wetsontwerp op het regt van successie en van overgang. Wanneer men daarbij voegt, dat nog andere eindverslagen omtrent wetsontwerpen te gemoet worden gezien, zooda medebatten over de aftappings-kwestie op de Maas, en over het vraagstuk van de openstelling der 19 havens in Indië, dan kan men nog vóór de Paaschvacantie vele zittingen der Tweede Kamer verwachten.

Thans is verschenen het voorloopig verslag der Tweede Kamer betrekkelijk het wetsontwerp tot regeling van de wijze en voorwaarden van toelating hier te Lande van buitenlandsche naamloze vennootschappen, van Maatschappijen van Verzekering of hare agenten. Dit wetsontwerp heeft in de sectien tot zeer uiteenlopende beschouwingen geleid.

Eene eerste hoofdvraag was of er behoefte aan wettelijke regeling van deze aangelegenheid bestond? Op dit punt heerschte geenszins eenstemmigheid bij de leden der Kamer. De voorstanders van wettelijke regeling achtten die noodig: 1°, met het oog op de groote ongelijkheid in den regtstoestand der binnen- en buitenlandsche vennootschappen. 2°, omdat ook in andere opzichten gelijkstelling der voorwaarden van concurrentie wenschelijk was, daar de vreemde vennootschappen en maatschappijen tot nog toe ten onrechte directe voorregten boven de hier gevestigde genoten; 3°, omdat het tot hertoe eene betwiste regtsvraag was of de vreemde vennootschappen ten onzent de *regtspersoonlijkheid* hebben, en misdien bevoegd zijn om hetzij eischende, hetzij verwerende, voor de Ned. regtscollegien op te treden, en 4°, met het oog op de mogelijkheid welke thans voor Nederlandsche vennootschappen bestaat om de voorschriften der wet te ontduiken.

De tegenstanders van wettelijke regeling meenden dat het bestaan dier behoefte nog niet bewezen was. Integendeel het scheen onbetwistbaar dat de vreemde Maatschappijen eene weldadige concurrentie hebben uitgeoefend. Hoe juist de bewering ook zijn moge, dat de regtstoestand der binnen- en buitenlandsche Maatschappijen niet gelijk is, zou toch uit de schepping dier gelijkheid door de invoering van wettelijke regeling de waarborg voor soliditeit niet verkregen worden, waarom het alleen te doen kan zijn. Wat de regtspersoonlijkheid betreft, waartoe zou eene wettelijke beslissing in dien geest leiden ten opzichte van lichamen wier vermogen in den vreemde gevestigd is, en alleen daar kan worden aangesproken?

De tweede hoofdvraag was; aangenomen dat wettelijke regeling wenschelijk is, langs welken weg zal zij dan het doeltreffendst ingerigt worden? Op den voorgrond werd gesteld, dat vrij algemeen *uuring* van vreemde Maatschappijen afgekeurd werd en dat ver de groote meerderheid de concurrentie dier Maatschappijen met de binnenlandsche wenschelijk en noodig oordeelt. Regeling loste zich op in het scheppen van gelijkheid van regtstoestand. Die gelijkheid kon plaats hebben met of zonder wederkeerigheid. Regeling door volkomene toepassing onzer wetgeving achtte de groote meerderheid met de Reg. ontoepasselijk en onuitvoerlijk. Regeling door vaststelling van aequivalente voorschriften, was het stelsel der voordracht; maar nagenoeg algemeen heeft men geoordeeld, dat de daarbij gegeven waarborgen, in vergelijking met die uit onze wetgeving voortvloeiende, onvoldoende zijn. Regeling door opheffing of herziening der bestaande wetgeving vond zoowel voor als tegenstanders.

Ten aanzien van het stelsel van reciprociteit, oordeelde de meerderheid, dat dit beginsel, opgevat in den zin van wering der Maatschappijen in die Staten gevestigd, waar de onze niet toegelaten worden, niet moest worden aangenomen. Andere leden daarentegen verlangden dat, onafhankelijk van den eisch van waarborgen bij de wet te stellen, vreemde vennootschappen en maatschappijen slechts dan hier te Lande zullen worden toegelaten, wanneer zij gevestigd zijn in Landen, welke wederkeerige vergunning geven.

Vrij algemeen werd de vraag gedaan of er geene overgangsmaatregelen moesten genomen worden ten opzichte van de thans zonder Kon. bewilliging hier te Lande werkende vennootschappen en maatschappijen. Op de artt. zelve is een aantal aanmerkingen gemaakt, die als van meer ondergeschikt belang door ons niet worden medegedeeld.

De commissie van rapporteurs bestaat uit de heeren Sander, van Foreest, Dullert, Godefroi en Hoyneck van Papendrecht.

Thans is ook verschenen het voorloopig verslag der Tweede Kamer betrekkelijk het wetsontwerp tot wijziging en aanvulling der wet van 12 december 1817, met opzigt tot het koopen, in pand of bewaring nemen of ontvangen van militaire kleedingstukken, enz. Sommige leden betwijfelden of wel voor eene wettelijke voorziening van dezen aard volstrekte noodzakelijkheid bestaat; de meeste overige leden deelden echter deze bedenking niet. In het ontwerp zelf zag de meerderheid, evenwel, groot bezwaar. Gelijk de zaak thans zou worden geregeld, geen behoorlijk verband tusschen de militaire en burgerlijke strafwetgeving zou bestaan. Nog meer algemeen werd de bedenking gemaakt, dat men nu niet eene geheele nieuwe wet had voorgedragen, of althans de zaak, wat den koop en verkoop der bedoelde kleedingstukken betreft, volkomen geregeld had. De onzekerheden en twijfelachtige punten, die het gevolg zouden zijn van deze aanvullingswet, worden in het verslag nader aangewezen. Deze bezwaren werden, eindelijk, nog vergroot door de moeilijkheden, die men bij de toepassing der wet voorzag, en door de gelijkenheid welke hare hoofdbepaling tot ontduiking zou openen. Het koopen toch van kleedingstukken wordt verboden en gestraft, als de verkoper een militair is, doch die straf zou niet kunnen worden toegepast, als de koper te goeder trouw meende van een burger gekocht te hebben. Door deze hoofdbepaling zou het doel der wet grootendeels gemist worden.

De commissie van rapporteurs bestaat uit de heeren Delprat, Lijcklama à Nijeholt, ter Brugge van Groenou, Wintgens en van Franck.

Aan de Tweede Kamer is ingediend een adres van de Kamer van koophandel en fabrieken te Amsterdam, daarbij bedenkingen aanvoerende tegen het wetsvoorstel tot regeling van de wijzen en voorwaarden van toelating van buitenlandsche naamloze vennootschappen, omdat dit op eenen naar hare overtuiging mindeugdelijken grondslag berust, weshalve de Kamer verzoekt het bedoelde wetsontwerp niet te willen aannemen dan voor zoover het beginsel van wederkeerigheid daarbij ten gronslag worde gelegd. Hoogst wenschelijk zou zij het bovendien achten, indien bij deze gelegenheid door wijziging der patentwet eene werkelijke gelijkstelling van de Nederlandsche wet de vreemde vennootschappen kan worden verkregen.

Z. M. heeft tot officier van de Luxemburgsche orde der Eikenkroon benoemd den 1sten luitenant E. A. Reuther, van het 1ste regiment vesting-artillerie.

Bij Koninklijke besluiten is herbenoemd tot burgemeester der gemeente Nederweert P. J. H. Vullers; zijn benoemd: tot rector magnificus aan de Hoogeschool te Utrecht voor het academiëjaar 1859—1860 de hoogleraar B. ter Haar; tot commissies bij het Departement van Binnenlandsche Zaken, jhr. J. H. A. Röell, thans adjunct-commissies bij genoemd Departement, en zulks zonder bezwaar der schatkist; tot commissies bij gemeld Departement, H. J. Boel, thans stenograaf bij de Kamers der Staten-Generaal; tot broeder der orde van den Nederlandschen Leeuw, J. F. Schlosser, adjunct-commissies bij het Departement van Binnenlandsche Zaken, en de heer P. van der Meulen, candidaat bij het provinciaal kerkbestuur van Utrecht, tot Hervormd predikant voor de dienst der Nederlandsche bezittingen ter Kuste van Guinea.

De Minister van Binnenlandsche Zaken, daartoe gemachtigd bij Kon. besluit van 10 dezer, heeft goedgevonden elf premien uit te loven ten behoeve der schippers van haringschepen, die in 1859 de beste waarnemingen zullen hebben geleverd aan het Kon. Ned. Meteorologisch Instituut te Utrecht. Aan hem, wiens waarnemingen het gunstigst worden beoordeeld, zal eene premie van f 50 worden uitgekeerd, terwijl de tien schippers, wier werk daarna de meeste waarde heeft, elk eene premie van f 20 zullen genieten.

In de Staats-Courant leest men heden het volgende: Ingekomen berigten van het eiland Terschelling vermelden, dat, in den vroegen morgen van den 6den Maart in de buitengronden van dat eiland gestrand is het Engelsche barkschip El Dorado, gezagvoerder S. J. Hatfield, komende met eene lading koper- en zilvererts van Caldora, bestemd naar Hamburg.

De strandung wordt door genoemde gezagvoerder toegeschreven aan slecht zijt en verleiding van stroomen. In de door hem afgelegde verklaring wordt aangevoerd:

„Nadat reeds een gedeelte der equipage met de aan boord aanwezig geweest zijnde sloepen gevluht was, heb ik met dankbaarheid te vermelden, dat nog zes man der equipage door de bemanning der loodsbuit n.º 1 van Terschelling op eene stoutmoedige wijze van het schip afgehaald zijn geworden niettegenstaande de brandingen tegen en over het schip heenliepen; en dat, na drie vergeefsche pogingen met hunne sloep gedaan te hebben, welke iederen keer vol water en met het grootste gevaar tot de loodsbuit terugkeerde, het hun bij de vierde maal moest gelukken, terwijl het achterschip reeds brak en de bezaanmast, waarin de schipbreukelingen gevluht waren, dreigde te vallen. de zes manschappen, met eigen levensgevaar, behouden aan boord van de loodsbuit te brengen, alwaar zij met de grootste zorg zijn behandeld geworden; zijnde de Engelsche loods reeds vroeger door eene stortzee uit het want geslagen en verdrinken.”

Tot predikant bij de Ned. Hervormde gemeente te Delfshaven is heden beroepen ds. H. W. Eigeman, thans te Hierden.

Door den kerkeraad der Hervormde gemeente te Renkum en Heelsum (cl. Arnhem) is beroepen ds. J. J. Knap, pred. te Vlissingen.

— Gisteren is aan het Kralingsche Veer de eerste elft mer markt geweest. De aangevoerde zalm vond tot hoogen prijs grote kopers. De hoeveelheid was ten gevolge van den laatsten storm niet groot.

— Naarmen verneemt wordt in de Munt te Utrecht een aantal gouden medailles geslagen, welke aan onder-officieren en andere manschappen van het leger, die een diensttijd van 36 jaren volbragt hebben, uitgereikt zullen worden.

— Uit Middelburg geworden ons, onder dagtekening van 14 dezer, de volgende berigten:

In eene heden gehouden buitengewone Raadsvergadering heeft jhr. mr. Paspoort van Grijskerke, op zijn verzoek wegens minder gunstige gezondheid door den Koning eervol ontslagen, de betrekking van burgemeester van Middelburg nedergelegd en overgedragen aan den oudsten wethouder mr. Bijleveld van Serooskerke.

De sedert vrijdag avond gewoed hebbende storm heeft een vijftal aan de haven werkende molderschuiten buiten, ter plaatse waar zij het gebaggere moeten lossen, op eene bank op het drooge geworpen, alwaar men, zonder levensmiddelen dan voor een halven dag, tot zondag avond heeft vertoefd.

— Door den hevigen storm, die dezer dagen gewoed heeft, is ll. zondag morgen een der torenten van het Raadhuis te Middelburg afgewaaid en in de Noordstraat nedergevallen zonder echter ongelukken te veroorzaken. Dadelijk zijn er maatregelen genomen om de overige voor zoo veel noodig meer te bevestigen en verder af te breken wat mede dreigde neder te storten.

— Men verneemt dat door den heer F. J. Hallo aan heeren Burgemeester en Wethouders van Nijmegen ter hand gesteld is de som van f 500, ten behoeve van de armen in de gemeente, en zulks bij geleiden brief, gerigt aan den Gemeenteraad, als herinnering aan het op gisteren aanbrengen van den laatste steen aan het door hem gebouwde kasteel aan den Lindenberg, waarbij gedurende den bouw geene ongelukken hebben plaats gehad.

— Van den 5 tot en met den 11 dezer zijn 53 runderen in de provincie Friesland aan de besmettelijke longziekte gestorven en 24 door die ziekte aangetaste runderen voor rekening der eigenaars afgemaakt, berdragende daardoor het totaal der gevallen sedert den 1 januarij dezes jaars 703.

— Volgens opgave van de Ned. vice-consul te Narva heeft de uitvoer van hout naar de Nederlanden in 1858 bijna even veel bedragen als gedurende de beide vorige jaren te samen genomen. Voor het aanstaande seizoen verwacht men dat die uitvoer veel minder belangrijk zal wezen, daar de voorraad van balken zeer gering is en het hoe langer hoe moeilijker wordt dezelve te verkrijgen in de voor Holland gewilde afmetingen. Daarentegen ziet men grooeren uitvoer van rogge en gerst te gemoet, daar de laatste oogst meer heeft opgebracht dan voor eigen consumtie noodig is; echter zijn de prijzen nog vrij hoog.

Ingezonden Stukken.

In de R. C. van Woensdag 3 Maart vinden wij een nieuwe voordragt der Regering aan de Tweede Kamer, van een geneeskundige staatsregeling, die slechts op de toestemming der Kamers wacht om in werking te treden. De Regering heeft zeer terecht begrepen, dat deze voorlopige regeling niet onafschiedelijk verbonden is met die op het hooger onderwijs, en het is onze vaste overtuiging dat deze voorstellen een eerste stap zijn tot een betere wet op de geneeskunde, en tevens een verbetering van het lot der geneeskunstbeoefenaren in 't bijzonder der geneeskunde in 't algemeen. Wij hopen en verwachten dan ook, dat de Kamers het gewigt gevoelen zullen van de voorgestelde bepalingen, en ditmaal niet op de lange baan schuiven, wat zulk een onmiddellijke hervorming eischt. Wij vertrouwen van onze Vertegenwoordigers dat zij gevoelen zullen dat de geneeskunde een nationale zaak is, die ieder der harte moet gaan die het wel meent met de maatschappij en hare burgers. Immers, waar ruimschoots gelegenheid bestaat dat zij, die geroepen zijn de verstoorte gezondheid hunner medeburgers te herstellen, dit door kwade praktijken vertragen, daar kan ook geen gezonde maatschappij bestaan; want hier wordt ook spreuk bevestigd: "waar een lid lijdt, lijden alle leden." Dat de Regering meer en meer het belang der geneeskunde gevoelen, bevijst het meer en meer daarstellen van gezondheids-commissien. Het is ons doel niet de tegenwoordige wet op de geneeskunde te critiseren en uit te pluizen, wij zijn minder in staat de positie van den medicus of chirurg in de maatschappij te beoordeelen, maar wij willen slechts één bladzijde blootleggen van den toestand in het algemeen der apothekers in ons Land, hunne verhouding tot de wetenschap en tegenover het publiek onder de tegenwoordige omstandigheden. Wij moeten eerst de vraag beantwoorden: wat is de apotheker? wat wordt er van zijne wetenschappelijke ontwikkeling gevorderd?

Zie hier ons antwoord: Een apotheker is iemand, belast met het gereedmaken van de stoffen uit het organische of inorganische rijk, die als geschikt beschouwd worden het verstoorte evenwigt in het dierlijk organisme te herstellen. Ziedaar het doel van zijn werking! Hij behoort, ten tweede, toegerust te zijn met de noodige wetenschappelijke kennis. En dat die kennis niet gering moet zijn, bewijzen de vereischten, opgegeven in het nieuwe wetsontwerp. Hij moet zijn phisicus, zoöloog, chemist, botanist, pharmacoloog, toxicoloog, goed practicus, bekwaam tot het bereiden van alle zaken tot zijn

vak behoorende, bovendien vertrouwd met de nieuwere talen Fransch, Duitsch, Engelsch en ook met het Latijn, ten einde zich eerstgenoemde wetenschappen eigen te maken. Met lust en ijver beoefent de candidaat alle deze wetenschappen, want de tijd der illusien is voor hem nog niet voorbij, en hij begrijpt nog niet ten volle hoe weinig zijne studien bekoelend zullen worden. Hij eendervert zich aan een examen, dat, door de tegenwoordige eischen des tijds, niet gemakkelijk is — en nu is hij apotheker. — Hoe is nu zijne verhouding tot de wetenschap? Hij moet beginnen met hoe eerder hoe beter oorzaken van ziekten te worden, zijne draambelieden van vroeger verdwijnen als damp voor den wind. Heeft hij het geluk niet dadelijk in een goed gevestigde zaak te komen, dan moet hij beginnen met zoo spoedig mogelijk geld te verdienen, en nog eens geld te verdienen. Ziedaar de triomf van het empirische of het rationele, van het materiele op het spirituele! Na eenige jaren is hij een wetenschappelijk cadaver! En welke hulpmiddelen zijn het nu waartoe hij zijn toevlugt moet nemen om in zijne behoeften te voorzien? Hij moet wachten tot een ziekenfonds vacant komt! En nu moet hij de directoren bedelen — zoo niet erger — om de vacante plaats! En ziedaar nu de wetenschap in het stof voor een schoenlapper, kleermaker, bediener ter begrafenis of een ander leek, die geen begrip kan hebben van het den man der wetenschap kosten moet, tot zulke middelen zijn toevlugt te nemen! Is het wonder dat zijne positie tegenover het publiek allerongelukkigst wordt, dat hij bespot wordt? En nu, wat zijn nu de meeste zieken-sociëteiten die hij ten koste van deze vernedering verkregen heeft? Er zijn er (grenst het niet aan het ongelooftelijke?) er zijn er waar de leden 7 centen, zegge zeven centen, betalen voor een geheele week geneeskundige behandeling van doctor, chirurgijn en apotheker; daarvan heeft de apotheker omstreeks f 1.20 per jaar en dan nog de kinderen op de koop toe tot een vijf gevorderden leeftijd. Er zijn er waarin de apotheker berekenen kan 3 a 4 cent per medicament te ontvangen? Waren het nog homoeopathische geneesmiddelen, die een duizendste cent of omstreeks waard zijn, men zou dan nog met zulk een zaak geld verdienen!

En nu vragen wij met ernst: waar moet het heen met de maatschappij, wanneer hare kranke leden het slag-offer worden van zulke menschenonterende speculatie? Waar moet het heen met de zedelijke verantwoordelijkheid van den apotheker? Men zegge niet, het is de plicht van den apotheker zich tot zoo iets niet te verlagen; zijn eed gebiedt hem als eerlijk apotheker te handelen! Wij weten het en zullen de laatste zijn die zoo iets goedkeuren; maar er behoort een vaste wil en mannenkracht toe, om onder iedere omstandigheid eerlijk, stipt eerlijk te blijven. Niet alleen door de zieken-sociëteiten, zoo als zij tegenwoordig bestaan, wordt de apotheker in zijn bestaan benadeeld, maar daarbij komen nog allerhande kwakzalvers, verkoophuizen, homoeopathen, die zonder door de wet daartoe bevoegd te zijn allerlei geneesmiddelen leveren, en waartegen de meeste geneeskundige commissien niets schijnen te kunnen of te willen doen omdat — het zoo moeilijk is tegen zijne Stadgenooten te ageren!

Gaat men nu nog eens na dat op de meeste plaatsen nog armen-apotheken bestaan, en trekt men dit alles nu eens af van het gros der bevolking, hoe betrekkelijk weinigen zijn er dan, waarop de apotheker rekenen kan, en hoe gering is de kans om, na zich jaren afgesloofd te hebben, toch ook eens de vruchten te plukken van zijn werken, iets dat den gewonen handelaar zeer wel mogelijk is. Plaatsen wij hem daarentegen eens tegenover

zijn Duitschen Collega. Daar zien wij allen medewerkers om, door nieuwe ontdekkingen op chemisch of technisch gebied, niet alleen voor de ontwikkeling van zijn vak, maar ook voor de maatschappij werkzaam te zijn. Maar dat alles kan hij doen — omdat het hem mogelijk is door meerdere pecuniële welvaart. Daar bestaan geen ziekenfondsen. Daar bestaan op de meeste plaatsen geen zieken-apotheken, die eigenlijk niet mogen bestaan, omdat de burgers gezamenlijk de lasten dragen door de stad hun opgelegd, en het dus onbillijk is dat de stad de voordeelen trekt waarop zij aanspraak hebben. (*) In Duitschland bedienen de apothekers beurtelings de armen, de voorschriften en de prijzen ingerigt volgens de armen-apotheek. Men geloof niet dat bovenstaand tafereel van onze apothekers overdeven is, men onderzoekte en oordeele!

De maatregelen die genomen moeten worden om dit kwaad uit te roeien, zijn, onzen inziens:

1ste. Een krachtige geneeskundige wet, waarvan de apotheker zeker is, dat zij hem beschermen zal en kan.

2de. Een bepaald aantal apothekers en dus een beperking van het getal. Het getal der notarissen is ook bepaald, en nu vergelijke men eens de betrekkelijk geringe wetenschappelijke kennis noodig voor een notaris tegenover den apotheker. Men zegge niet een apothek is een handelszaak, en een beperking in getal strijdig tegen het begrip van vrijheid! Een apothek is een gewone handelszaak. De nieuwe wetsontwerpen bewijzen dit ten duidelijkste.

1ste. Mag geen apotheker eenige verbindtenis aangaan tot het leveren der geneesmiddelen naar het aantal personen of geneesmiddelen. Dit is met andere artikelen in iedere andere zaak geoorloofd!

2de. De apotheker mag op niet één wijze door aankondiging de aandacht van het publiek op zijne geneesmiddelen vestigen. Dit is daarentegen in iedere andere zaak geoorloofd.

Dan nog kan in iedere andere zaak de kwaliteit der artikelen door het publiek beoordeeld worden, alleen wat een apothek uitgaat niet. Een apothek is geheel een zaak van vertrouwen, waarbij men zich geheel moet verlaten op de goede trouw en eerlijkheid van den apotheker. Waar moet het uit een hygienisch oogpunt naar toe, wanneer een apotheker, wil hij leven, genoodzaakt is, andere dan goede geneesmiddelen te leveren? En dat dit, helaas! maar al te dikwijls gebeurt, getuigen de treurige ervaringen der medici uit zeer vele zieken-sociëteiten. Daardoor zou het 3de, meer dan hoogst noodzakelijk zijn, een geheele hervorming in het buswezen tot stand te brengen. Zoo als zij tegenwoordig zijn, zijn zij ongeoorloofde speculaties ten koste der gezondheid van een groot gedeelte der bevolking. De oprigting der zieken-sociëteiten in vroegere jaren was een echt philanthropisch idee; de geringe man, die te veel eergevoel bezat, om zijne toevlugt tot de armen te nemen, en te weinig verdiende om particuliere onkosten te bestrijden, vond daarin een geschikte tegemoetkoming! Maar langzamerhand begon verkeerde speculatiegeest er een soort van windhandel van te maken. Schoenmakers, Kleermakers etc. etc. doorkruisten de steden in alle rigtingen, om klanten te winnen, zelfs tot verminderde prijzen. Men wees zelfs van het oorspronkelijke principe af, er alleen armen in te nemen, en nam er gegoede burgers in, wier eergevoel zoo teer niet was zich met de armen gelijk te stellen,

(*) Zijn wij wel onderrigt, dan levert de stad hier zelfs aan bijzondere inrigtingen, zoo als Weeshuis, Krankzinnigengeesticht enz.

en op wien kwamen nu de kwade gevolgen neer? niet op de ontginners van het terrein, maar op den — Apotheker — en — de patienten. Ieder zal zeer goed kunnen begrijpen dat, waar vader en moeder voor 14 a 16 centen in de week bediend worden, de kinderen niet tot hunnen somtijds 5jarigen leeftijd, voor niet bediend kunnen worden, terwijl de vrouw bij iedere bevalling nog f 2.50 trekt, en toch is het bovengenoemde een daadzaak. Wat is daarvan noodwendig het gevolg? dat er geknoeid, schandelijk geknoeid moet worden, en dat dit gedaan wordt wie zal daaraan twijfelen? Wij zijn binnen kort nog getuige er van geweest dat een apotheker 's gedeelte gaf in een zaak van gewigt van 't geen hij geven moest. Wij schaamden ons bijna bovenstaande onder de oogen van het publiek te brengen; maar alleen het denkbeeld dat openbaarheid, en alleen openbaarheid, het beste middel is kwade praktijken onder de oogen der Regering te brengen, en haar als het kan uit te roeien, bewogen ons tot bovenstaande mededeeling. Wij aarzelen dan ook niet met gepaste vrijmoedigheid onze Regering hierop indachtig te maken, en meenen voor ons zelf dat dit het beste middel is. De tegenwoordige zieken-sociëteiten moeten geheel gereorganiseerd worden, en dit zou men te eerder kunnen doen, wanneer hare strekking schadelijk bleek te zijn voor het publiek. Men zou dan moeten bepalen: 1ste dat door het geheele Land de contributie hetzelfde zou moeten zijn, en het ten strengste verboden wezen door lagere prijzen te concurreren; 2de zouden de kinderen niet vrij mogen zijn tot welken leeftijd ook, want dat is de bron van de ontcerendste knoeierij. Een raadslid onzer gemeente schreef de sterfte der kinderen ten onzent ook toe aan het uitloopen der riolen in onze grachten (ofschoon er dan alleen zulk een buitengewone sterfte zou zijn in de buitenstad, terwijl het juist omgekeerd is), wij gelooven dat de schuld ook wel ligt aan de zieken-sociëteiten; 3de zou men het bestuur der zieken-sociëteiten niet moeten overlaten aan allerlei speculanten, maar aan een algemeene commissie, in iedere plaats of stad door den Raad te kiezen, bijgestaan door mannen van het vak. Het buswezen te vernieuwen zou onpraktisch zijn, het te zuiveren van alle misstanden is een allerdringendste behoefte.

Een 3de middel tot verbetering van den apotheker zou zijn, zooals de Regering terecht begrepen heeft, het verbieden van den verkoop van geneesmiddelen door onkundigen. Zoo als het nu is gaat het alle palen te buiten. Kwakzalvers, verkoophuizen, homoeopathen, alles verkoopt of levert geneesmiddelen en — er wordt niets tegen gedaan! Men schijnt het schadelijke en gevaarlijke er niet van te willen inzien.

De Regering meent niet dat de regeling der geneeskundige wetten een ondergeschikt punt uitmaakt. Hijgea moet heerschen, zal een Volk zich krachtig ontwikkelen, en dit is niet mogelijk zonder een krachtige wet die haar gebied uitbreidt. Waar het geneeskundige vak zulke ziekelijke uitwassen heeft als bovengenoemde, dienen de vochten wel eens gezuiverd te worden, en het mes de wonden te pellen. Mens sana in corpore sano, is een spreuk geldig voor enkele personen en voor het algemeen. Onze wensch is dan nogmaals deze, en wij hopen dat onze Staatslieden de Regering in hare loffelijke pogingen moge ondersteunen, dat zij deze zaak niet weder op de lange baan zullen schuiven. Zij is voor 't minst even gewigtig als een spoorweg van Amsterdam naar Pruisen, of nog beter van Rotterdam naar Pruisen. Het een bevordert het pecuniële belang, het andere de fysieke en daardoor ook de morele ontwikkeling der bevolking.

Rotterdam, Maart 1859.

Scheepstijdingen.

Brouwersh. (W., hard) Aangekomen. 16 maart Brouwershaven. Jansen, Hellevoetsluis. **Hellevoetsluis** (W. Z. W.) Aangek. 16 maart Dodo (st.), Liverpool. Fortuna, Noordhoek. Havanna Maria Anna, de Jong, Venetië. **Vertrrokken.** Earl of Auckland (st.), London. Louise (st.), Grangemouth. Fahrenheit (st.), Stettin. Brouwershaven. Jansen, Brouwershaven. Ivanhoe (st.), Leith. **Brielle.** (W. t. N. — W. Z. W.) Aangek. 16 maart Concordia (st.), London. **Vertrrokken.** Ocean Queen (st.), Hull. Seahorse (st.), dito. Norfolk (st.), Goole. **Maassluis** (W. Z. W.) Aangek. 16 maart Niets gepasseerd. De Doris is in vlot water gekomen. **Texel** (Z. W. — O.) Aangek. 15 maart Concord, Eyes, Newcastle. Queen of the Tyne, Burdon, dito. Helen, Forster, Seaham. Nog twee schoeners en een kof op de reede geankerd, namen onbek. **Vertrrokken.** 14 Johanna, Veldhuis, Triest. Creole, Krabb, London. Ellen, Hazleton, Sunderland. Father Matthew, Gudson, Seaham. **Vlissingen** Aangek. 12 maart Champion (st.), Newcastle. **Vertrrokken.** Frederike Elvine, Storm, Newcastle. Caroline, Elling, Engel. 14 Burg, Huidek (st.), Hull. **Oostmahorn** Aangek. 11 maart Petrus Horreus, Zwieting, Leith n. Groningen. **Vlissingen** Aangek. 15 maart Pepita, Lopez, Havanna. Anna O., Mandich, Odessa. — o — **Overland-Mail.** **Batavia** Aangek. 7 jan. Diana, Masdrop, Amsterdam. 9 Willem de Clercq, Ouweland, dito. Immagonda Sara Clasina, van Gijzel, dito. Schoonderloo, Kruyt, Sumbawa.

Soerabaja Aleyone, Haacke, Samar. Joh. Maria Christina, Gorter, Soerabaja. Prinses Charlotte, Hille, Japan. 17 Adèle, Jaski, dito. Allegonda Jacoba, Deurholst, Cheribon. 18 Margaretha Simonetta, Hoffman, Padang. 19 Joh. Christina, de Boer, Cheribon. 21 Colombine, Malbranc, Soerabaja. Beurs van Rotterdam, de Vos, Samarang. Immagonda Sara Clasina, van Gijzel, Samarang. Nieuwland, Pott, Cherib. **Straat Sunda** Doorgezeild. 6 jan. Javaan, Munnix, Batavia n. Amst. 10 Jacobus Martinus, Meppelder, Pekalongan n. Schiedam. 15 Lord Warriston, Look, Batavia n. London. **Samarang** Aangek. 7 jan. Anna, van der Valk, Cheribon. 8 Alblasserdam, 't Hoer, Batavia. Elisabeth, Harms, dito. Philips van Marnix, van Duyn, dito. 11 Prinses Analia, van Rijn, van Alkemade, dito. **Vertrrokken.** 8 Generaal de Stuers, Fokkens, Nederland. 11 Koophandel, de Vries, Grisse. 12 Tagal, Göbel, Boni. Selma, Larsson, Nederl. 13 Ferdinandina Emma, Tange, Boni. **Soerabaja** Aangek. 4 jan. Bezoekie, van Bueren, Batavia. 7 Wilhelmina Lucia, Poolman, dito. Jhr. Mr. van der Wall van Puttershoek, Lammerts, Belling. 10 Cheribon, Coers, Batavia. 11 Willem III, van der Burg, dito. 13 Ternate, Cars, dito. Landbouw, Kleynenberg, dito. Rhijnvis Feith, Lammerts, dito. Ferdinandina Emma, Tange, Samarang. **Vertrrokken.** 3 Jonge Jan, Pfeiffer, Nederland. 5 IJssel, Maarschalk, Batavia via Samarang. 7 Senior, Swart, Nederland via Banjoewangie. 8 Elizabeth, Veenstra, Nederland. Gerardus Jacobus, Kilian, Nederland via Paseroewan. Zeevaart, Biesthorst, Nederland.

10 Willem de Zwijger, v. d. Dries, dito. 14 Anna, Dabroek, Nederl. via Probolingo. **Indramayoe** Aangekomen. 3 jan. Vrijhandel, Leverstein, Batavia. **Vertrrokken.** 6 Cornelis Smit, Weidenaar, Panaroekan. **Tagal** Aangekomen. 3 jan. Emilie, Marker, Batavia. **Vertrrokken.** 13 Minister Thorbecke, van Duyn, Nederland via Samarang. **Pangool** Vertr. 26 dec. H. Vincentius van Paulo, de Groot, Nederland. **Paseroewan** Aang. 30 dec. S. van Heel, Dietz, Soerabaja. **Pekalongan** Aangek. 3 jan. Jan van Galen, de Boer, Batavia. **Banjoewangie** Aangekomen. 27 dec. Johanna, Piccardt, Cardiff. Dionysia Catharina, Berkelbach v. d. Sprekel, Panaroekan. **Vertrrokken.** Catharina Wilhelmina, Popken, Rott. Admiraal v. Kinsbergen, van der Putte, dito. Arracan, Both, Nederl. **Tjilatjap** Vertr. 1 jan. H. Liduina, van Brink, Amsterdam. **Singapore** Aangek. 30 jan. Davo, Wijtenhorst, Rotterdam. **Vertrrokken.** 3 febr. Erasmus, van Heiningen, Dalhousie. — o — **Havanna** Vertr. 16 febr. Havana Packet, de Boer, Amst. 18 Matilda Denker, Falmouth. 20 Concordia, van Zanten, Hamburg. **Galveston** Uitgekl. 8 febr. Constitution, Lund, Queenstown. **New-Orleans** In lading. 22 febr. Charlemagne, Brown, Rotterdam. **Charleston** Uitgekl. 23 febr. Bengalen, Planter, Rotterdam. **Baltimore** In lading. 26 febr. Mississippi, Allen, Rotterdam. **New-York** Uitg. 1 maart Casilda, Stafford, Rotterdam. **Galatz** Vertr. 13 febr. Susanna Elsing, Kras, Queenstown of Falmouth.

In de haven. 4 maart Union, Oost. Martha, Bot. **Messina** Vertr. 2 maart Jacobus, v. Duyn, Licata. **Genua** Aangek. 10 maart Rotterdam (st.), Klases, Rotterdam en Marseille. **Bordeaux** Aangek. 12 maart Bordeaux (st.), Bijl, Rotterdam. **Cardiff** Aangekomen. ... maart P. Schoenmakers, van Varen, Amst. **Falmouth** Aangek. 14 maart John Bull, Boyd, Moulmein. **Plymouth** Binneng. 13 maart Pelican (st.), Rott. naar Liverpool. **Torbay** Binneng. 14 maart Harmanna, Pijbes, Amst. n. Triest. **Fleetwood** Vertr. 14 maart Annegina, Jonker, St. Domingo. **Portland** Binneng. 14 maart Seine (st.), Rotterdam n. Nantes. **Wight** Gepasseerd. 14 maart Theodora Josina, Tjakkes, Suriname n. Amst. (alles wel aan boord). **Deal** Binneng. 14 maart Berendina Huges, Bekkering, Duinkerken naar Dieppe. **Gepasseerd.** 14 Emigrant, Andresen, Soerabaja n. London. **Gravesend** Aangek. 15 maart Orion, Huges, Venetië. **Aldbro** Gepasseerd. 14 maart Maroim, Kuiper, Rotterdam n. Jersey. **Hasborough** Gepass. 14 maart Johanna Elizabeth, Bakker, Rotterdam naar Rouaan. **Sunderland** Aangek. 14 maart Lady Aberdour, Scott, Rott. **Vertrrokken.** 13 Duke of Wellington, Thompson, Rott. **Shields** Aangek. 14 maart Dove, Robinson, Vlissingen. Marie, Bugge, Schiedam. **Vertrrokken.** Dawn, Bower, Schiedam. Op de hoogte. 15 Lady Ann, Göransson, v. Schiedam. **Hamburg** Aangek. 13 maart Geert Herwig, Puk, Tschesme. **Cuxhaven** Aangek. 13 maart Salus, Tiemann, Amst. Maria Hoekstra, Bouma, dito. **Bergen** Vertr. 26 febr. Soebloomsen, Holm, Holland.

Kopenhagen Gaank. 13 maart Elsing Jantina, Dijk, Stettin n. Rouaan. In de **Soud** Aangek. 12 maart Fortuna, Rubarth, Stralsund n. Holland. **Nyborg** Gepasseerd. 7 maart Goiser, Christensen, Corsoer n. Holland. **Tonningen** Aangek. 11 maart Hermanus, Gerardus, Rozenberg, Newcastle n. Kiel. — o — **Vlissingen** 13 maart. De Franse brik Mont Carmel, kapit. Aubert, van Ismail om order alhier hingenngeloopt, is zwaar lek, heeft in een storm zeilen en boorten verloren en meer andere schade bekomen. **Northshields** 15 maart. In den storm van den afgelopen nacht zijn de schoeners George, kapit. Reed, komende van Harburg, Sir W. Curtis, Fish, v. Yarmouth, en Elizabeth, Palmer, v. Bon, om de klippen van Tyne mouth verongelukt. De equipage zijn gered, behalve den kapitein en drie man van de George. **Appledore** 13 maart. Het Engelse schip Clifton, kapit. Thomas, van Cardiff naar Oporto, is op Bidford Bar verongelukt. De kapitein en drie man zijn met den fokkemast over boord geslagen en verdronken. **Ferryside** 14 maart. De Hamburger brik Stadfeldt, kapit. Nielsen, van Laguna met rum, tabak, hout enz. naar Hamburg, is in den nacht van 12 maart in de Baai van Carmarthen gestrand en totaal verongelukt, waarbij de kapitein en vier mat zijn verdronken; vijf man der equipage zijn gered. Van de lading zal zeer weinig geborgen worden. **Plymouth** 13 maart. De schoener Pintade, kapit. Rose, met tarwe van St. Malo naar Liverpool, is in de Baai van Whitsand gezonken en verbrjeld, doch het volk gered. **Cardiff** 14 maart. De schepen Mary Jane, kapit. Bastin, en Julia, kapit. Clark, beiden van hier naar Rotterdam, zijn met overgeworpen lading uit zee teruggekomen, het laatste lek en met verdere schade. **Cuxhaven** 13 maart. De Hannoverse tjalk Vrouw Antje, Peters, van Bremerhaven naar Stettin, is met schade alhier binnengeloopt.

— 14 maart. De Ned. kof Anna Sophia, kapit. Visser, van Middelbro naar Altona, is ten N. van Medemsand verongelukt, doch het volk gered en alhier aangekomen. **Thisted** 11 maart. In den hevigen storm uit het N. W. met sneeuw, jagt, die den 9 dezer alhier woedde, geraakte een kofschip in de branding op deze kust bij Rotbollstrand en sloeg om, waarbij de benaming het leven verloor. Het schip werd verbrijzeld en het wrakhout dreef aan wal. Uit de aangespoelde papieren enz. moet men opmaken dat dit schip geen ander is dan de Groninger kof Johanna Christina, kapit. K. L. Jonker, van London in ballast naar Carlscrona, met slechts drie man aan boord. **Stavanger** 14 maart. De Pruis. brik Amanda, kapit. Luther, v. Liverpool n. Stettin, is op de Jadder verongelukt, doch een gedeelte der lading gered. **Pillau** 10 maart. Het Ned. kofschip Regina Hiltequina, kapit. Scholtens, den 1 dezer van hier naar Kiel vertrokken, is heden wegens storm weder met verlies van een anker uit zee teruggekomen. **Smirna** 5 maart. De Zweedsche bark Hebe, kap. Thomsen, van Newport n. Theodosia, is op het eiland Ipsara gestrand en zou weg zijn; de lading inventaris enz. zijn geborgen. **New-York** 1 maart. De lading van het Brener schip Mimi, kapit. Schwartz, van Galveston naar Amsterdam, den 28 jan. op Pickle-rif verongelukt, is geborgen, waarvan 500 b. katoen onbeschadigd; het beschadigde gedeelte met den inventaris was verkocht. — De stoomboot Black Warrior, op Long Island gestrand (bevoorens gemeld) is verbrijzeld; bevoorens was de ketel, met de stoompomp aan boord van dat schip verboden, gesprongen en had het bovendeck weggenomen. **New-Orleans** 28 febr. De stoomboot Princess, van Vicksburg herwaarts bestemd, is gisteren te Conrads Point, nabij Baton Rouge, door het springen van den ketel in vlam geraakt en tot op het water afgebrand. 400 passagiers waren aan boord, waarvan 200 zijn omgekomen of vermist worden. (Reeds kortelijk in ons vorig Nummer artikel Southampton vermeld.) **Nassau** (New Providence) 15 febr. De Eng. bark Russell Ellice, van St. Jago de Cuba naar Swansea, is den 28 jan. op de Z. O. punt van de Hogstien, en het Engelsch schip Swartmore, kapit. Lidbitter, van Philadelphia naar New-Orleans, den 29 januarij op Gingerbread Grounds verongelukt, de equipagen enz. zijn gered. **Havanna** 18 febr. De Sardinsche brik Febo, v. n. Marseille herwaarts bestemd, is op de Colorados verongelukt, doch het volk gered. **Porto Plata** 12 febr. De brik Maria Elizabeth, kapit. Lorentzen, is den 6 dezer bij het verlaten dezer haven totaal verongelukt. — o — **Gepraaid:** Den 11 december. cp 41° 36' ZB. en 67° 26' OL., Maria Elise, M. van der Putte, van Gothenburg n. Melbourne, 110 dag. reis; alles wel aan boord. — o — 15 maart. De wind te **Falmouth** W. storm; te **Deal** W. ten Z., zeer hard. — o — **Rivierberigt.** **Rotterdam.** Hoog water 17 maart: 1ste getijde 2 ure 28 min.; 2de getijde 2 ure 52 min. **Arnhem.** Waterhoogte 15 maart 1.90 el. **Keulen.** Rijnhoogte 15 maart 8 v. d. Rijn. 15 maart. Aangekomen J. R. Wilson met 4368 en J. C. Wilson met 4243 c; beiden v. Amst.; G. König met 5575 c. van Rotterdam. — o — **Vertrokk. Passagiers.** Van het **Nieuwe Diep**, naar Batavia, per Vereniging, kapitein de Jonghe; de jonheer H. Knoop.

ROTTERDAMSCH E COURANT

KOLONIEN.

BATAVIA den 23 Januarij.

Uit Britsch-Indië geen nieuws. De inspanningen der opstandelingen, om te ontkomen en die der Engelsche troepen, om dat te beletten, die de laatste stuip-trekkingen van den opstand zijn, hebben weinig

— Men verneemt, dat het voornemen bestaat om in de nabijheid der haven te Soerabaija een tijdbank op te rigten en dat deswege hereids de noodige begroohtingen bij de Regering zijn ingediend.

1. [REDACTED]

SCHIEDAM den 16 Maart.

HUIDEN zijn onveranderd. Voor Buffelhuiden blijft een goede vraag bestaan, terwijl Koehuiden schaars op de plaats zijn.

GOM-DAMAR. De aanvoeren van dit artikel waren niet zeer belangrijk, en niettegenstaande dit zijn de prijzen om de geringe vraag eenigzins lager aan te nemen. Wij hoorden van afdoeningen van 150 a 200 pic. a f 24.50 en van kleinigheden a f 25.

GOM-ELASTIEK zonder veel aanvoeren en op f 38 gehouden.

GUTTA-PERCHA zonder voorraad.

ARAK trekt thans weinig attentie en werden slechts kleinigheden tot f 58 verhandeld.

LIJNWADEN. In den Manufacturen-handel is het zeer stil en wordt thans slechts weinig omgezet. Het ruwe weef en het naderen der Chinese Nieuwjaarsfeesten zijn daarvan de oorzaak. Hollandsche Calicots zijn stil tot de laatste noteringen. Van Engelsche Madapollams genoten alleen de gebleekte soorten eenige vraag. Hollandsche Shirtings zijn met uitzondering der 6/4 witte zonder attentie tot de laatste besteede prijzen. Engelsche Shirtings zonder noemenswaardige verandering. Cambrics in een doen. Amerikaansche Drills zonder aanvoeren. Hollandsche en Engelsche Drills trekken weinig attentie tot de laatste noteringen. Geveerde Katoenen zijn onveranderd. Van Prints werden kleinigheden uit de laatste aanvoeren voor plaatselijke behoefte tot vrij goede prijzen in de gewilde vastkleurige soorten omgezet; valsche kleurige zijn voortdurend gedrukt en bijkans onverkoopt. Batikgoederen zonder merklijke verandering. Geweven Goederen ofschoon eenigzins stiller, zijn nu en dan in de gewilde soorten tot voordeelige cijfers te realiseren. Adrianopol roode Garens zijn in de middelsoorten veel ter markt, doch ontbreken in goed Hollandsch fabrikaat. Witte Garens blijven tot winstgevend prijzen te plaatsen. Lastings zijn stil en achteruitgaande. Hollandsche Polemities gelden f 75 a 78 in goed assortiment. Lakens zonder verbetering. Molton Dekens in een doen.

PROVISIEN EN DRANKEN. Voor Boter werd grif f 14 en in sommige gevallen f 14.50 aangelegd. Z. M. Kaas, zonder aanvoeren van eenig belang en stellig f 6 a 7 waard. Hammen zonder verandering. Voor verduurzaamde Levensmiddelen wordt in goed assortiment niet meer dan 30 pCt. avans op de facturen geboden. Van Amerikaansche Meel hadden wij nieuwe aanvoeren, waarover thans nog onderhandeld wordt. Van Bordeaux Wijn kwamen ruime aanvoeren direct van Frankrijk ter markt, welke echter nog niet gerealiseerd zijn. Haantjes Bier bedingt f 50 a 55 op fust en f 6.50 a 6.75 gebotteld voor goede kwaliteit. Selterswater wordt bij gebrek aan ijs meer verbruikt en werd tot verhoogde prijzen afgedaan. Thans is voor halve kruiken f 7 a 8 per mand te bedingen. Jenever zonder merklijke verandering.

DIVERSEN. Zweedsch en Engelsch IJzer in een doen. Zweedsch Staal blijft a f 16 coulant te plaatsen. Bladkoper is bij voortdurend schaarsch en gezocht van f 135 a 140. Koperen Spijkers zijn van f 100 a 105 te slijten. IJzeren Spijkers in een doen. Loodwit, droog, onveranderd; voor geprepareerd werd f 5.50 per vaatje van 25 lb besteed. Menie geniet meer vraag en bedingt van f 5.50 a 6 naar de kwaliteit. Koffijzakken zonder verbetering. Touwwerk stationair. Zweedsche Teer is ruim ter markt en geldt f 18. Koolteer f 7 zonder vraag. Arakleggers f 30 a 32. Proprietair Papier blijft aan te bevelen.

WISSELSKOERSEN. Voor deze maal werden vrij belangrijke montanten a pari op Holland op den gewonen termijn geplaatst. Op Engeland zes maanden na zigt werd van f 11.45 a 11.50 afgegeven. De koersen op Singapore en China zijn onveranderd gebleven.

SPETIEKOERSEN. Eng. Sovereigns gelden f 12.10 a 12.15 en Australische van f 11.75 a 11.80. Doubloenen werden van f 38 a 39 naar de soort verhandeld. Oude Ducaten bedingen f 7 en Nieuwe dito f 6. Staafgoud werd a f 44 per reaal omgezet Spaansche Dollars ontbreken. Mexikaansche dito zijn f 2.65 a 2.70 waard.

VRACHTEN. Zoo als men het voorzien had zijn de Vrachten niet verbeterd, integendeel hebben wij heden eene nieuwe, echter niet zeer belangrijke daling derzelve te melden. De berichten van alle de havens bevestigen de Kaap blijven bij voortdurend zeer ongunstig en voorziet men aldaar geene verbetering voor een langen tijd even als hier. Heden hebben wij de volgende bevrachtingen mede te deelen: Naar Nederland: Ned. Delft, Valparaiso en Allegonda Jacoba a f 35, voor Suiker naar Rotterdam; Ned. Johanna Christina a f 35 per gemeten last naar Amsterdam; Ned. Jonkh. Mr. v. d. Wall v. Puttershoek (328 last) voor f 10,000 en Ned. Pantalón (176 last) voor f 7000 bij den roest naar Amsterdam, allen op de kust te laden; Ned. Nieuwland a f 35 voor Suiker op de kust en f 30 voor Rijst hier naar Amsterdam te laden; Zweed Oscar I a f 1 voor Rijst hier en f 1.75 voor Suiker te Soerabaja naar Amsterdam, Ned. Constantia, a f 35 voor Suiker op de Kust naar Amsterdam en eindelijk Ned. Ida Elizabeth a f 40 per last op de kust naar Rotterdam; dit schip laadt echter gedeeltelijk voor reederij-rekening. Naar het Kanaal om Orders: Deen Nordakov a f 1 per ton voor Rijst hier te laden en Zweed Diadem a f 1.5 per ton voor eene geassorteerde lading. Naar Bremen: Brem. Concordia a f 1 per ton voor Rijst en Suiker te Samarang te laden. Naar China: Ned. Beurs van Rotterdam en Souburg a d. 0.27 per picol voor Rijst naar Amoy en Ned. Koophandel, a d. 0.27 per picol van Samarang naar Hong Kong. Naar Japan: Ned. Thetis (168 last) bij den roest voor f 5,000 voor de uitreis. Naar Melbourne: Ned. Jacobus (155 last) voor f 5,000 voor eene volle lading. Voor Reederij-rekening laden: Eng. Triton naar Australië en Eng. Silver Cloud naar de Kaap. Kustreizen. Ned. Koerier, Valparaiso, Almelo, Welvaart, Cornelia & Geertje in Stad Nijmegen. Te koop zijn: Amerikaansche Robert Patten en Neder. Java's Welvaren. Verkocht werden: Eng. Vernon (230 ton) voor f 11,000 en Bremer Ocean (209 ton) voor f 17,000. In Reparatie zijn: Nederlandsch Biesbosch, Twee Anthony's, Kinderdijk, Johanna & Louisa en Johanna Maria Christina, en Hamb. la Rochelle. Afgekeurd werd Nederlandsch Ambona. Diversen: Zweed Atlantic en Amerik. Brothers kwamen bevracht hier aan. Fransch Visir heeft naar Bordeaux en Ned. Henriette naar Rotterdam aangelegd. Eng. Isle d'Or en Old. Eolus verzeilden naar Singapore en Maulmain en Fransch Alphonse Nicolas Cézard naar Manilla, terwijl Ned. Adèle en den Elshout zoekende naar Japan vertrokken. Ned. Odilia Margaretha is als transport-schip door het Gouvernement naar Nederland opgenomen. Disp. zijn de schepen: Delfshaven, Schoonderloo, Jan Schouten, Prins Frederik der Nederlanden, Beatrix, Willem de Eerste, Stad Schiedam, Everdina Elizabeth, Jacob, Drie Vrienden, Voorwaarts, Louis Meijer, President Plate, Zaanstroom, Vijf Gebroeders, Baltimore, Eersteling, Regina Maris, Oost-India Packet, Eva Johanna, Eengezindheid, Haamstede, Constance, Philips van Marrix, Twee Cornissen, Zeelandia, Ary Scheffer, Jeanette & Agatha, Prins van Oranje, Fortuna, Christiaan Louis, Hebe, Joan Jacob, Lourens Koster, Karel August, Louise, Ferdinand & Louis, Zephir, Almonde, Helmers, Columbine, Walcheren, E. W.

van Dam van Isselt, Jupiter, Johanna & Louisa, Zeenimph, Nederland, van Oldenbarneveld, Gebr. Houtman, Willem Eggerts, Hollandia, Derkina Titia, Triton, Edouard Marie, Reinhardt, Metalen Kruis, Canton en Johannes Antonius. Eng. Empress, Ravensworth, Princess, Collingwood, Corinnulzie. Fr. Johanna. Oldenb. Suwa. Brem. Auguste & Meline. Zweed. Syd Polen. Hamb. Neuhmühlen, Podesta, Gustave, Siwa, Catharina en Congo.

CANTON en HONG KONG den 28 en 29 Januarij. **EXPORTEN** waren sedert ons laatste bericht verlaten. — **THEE** wordt langzaam aangevoerd en de handel was niet zeer belangrijk. De voorraad van Groene Thee is onveranderd. Twee schepen zijn gezeld met 1,133,200 £ naar Londen. — **ZIJDE.** De prijzen blijven zeer vast, en zijn circa 220 picols afgedaan. — Van **CASSIA LIGNEA** vonden 1000 picols voor Amerika nemers tot d. 16.50. 4 picols Cassia Olie bedongen d. 300. In Droogerijen ging niets om. — **INVOEREN** met zeer weinig handel. — Ook in **RIJST** ging niets om en onze vorige noteringen zijn nominaal. — **MANUFACTUREN.** Ook de vraag voor dit artikel is belangrijk verminderd en de omgang was van weinig belang. — Van **VENSTER-GLAS** zijn 400 k. tot geh. prijs verkocht. — **VRACHTEN** blijven zeer flauw. Koers op Londen 4/5½ a 4/6½. De stemming is echter iets beter.

AKYAB den 2 Februarij. **RIJST.** De nieuwe wordt aangevoerd, maar slechts bij kleine kwantiteiten, die, ofschoon slechte kwaliteit, zeer hoog gehouden wordt. Onze reede is op dit oogenblik overdekt met schepen van inboorlingen, die al de Rijst opkopen tot rs. 35 a 45 naar kwaliteit, en dien ten gevolge is het zeer moeilijk eene nauwkeurige notering te geven, daar de inlandsche kustvaarders de eenige koopers zijn en zij hoogere prijzen dan ieder andere betalen, zelfs voor zeer slechte en afwijkende kwaliteit. Dit zal echter, zoo wij hopen, spoedig veranderen, daar hunne behoeften niet groot zijn en kunnen die hooge prijzen nu niet anders dan gunstig werken op den aanvoer der Rijst aan onze markt. Er zijn reeds eenige schepen aangekomen die vracht zoeken, en men spreekt van eene bevrachting naar Liverpool tot £ 1.7/6 met 50 legdagen.

COLOMBO den 14 Februarij. **KOFFIJ.** De handel was niet van veel belang na aankomst der mail van Engeland, daar de houders zeer hoog gestemd zijn en in vele gevallen ook fiksche prijzen bedongen. Wij gelooven echter dat de meeste inkoopers voor uitvoer gedaan zijn, maar zich nog in handen der verkoopers bevinden. De aanvoeren zijn op dit oogenblik zeer schaarsch. Van Native zijn 100/m. cwt. uitgevoerd. De aanvoeren van Plant. waren echter belangrijker. De oogst zal evenwel zeer klein zijn en van vele kanten hoort men klagen over den slechten uitval, waarvan meestal ca. 10% uit zwarte en afwijkende boonen bestaat. — Ook in **KOKOSOLIE** ging niet veel om en onze notering is onveranderd. — **VRACHTEN** naar Londen zijn een weinig hooger, daar de scheepsruimte belangrijk is verminderd door het vertrek van eenige schepen. Ook te Cochín en Bombay heeft eene gelijke verbetering plaats gehad.

SINGAPORE den 3 Februarij. De handel in **EXPORTEN** was van weinig belang. Daar ten gevolge der feestdagen de aanvoeren van Peper, Gambier en Sago gering waren bedongen die artikelen ook hooge prijzen. — **TIN** blijft gevraagd tot vaste prijzen. — Witte **PEPER**, waarvan de aanvoer buitengewoon groot is, daalde een weinig in prijs. — **SAGO** was minder gevraagd en de prijzen zijn onveranderd met geringen aanvoer. — Het seizoen voor **KOFFIJ** is voorbij en bepaalde de omzet zich dan ook bij eenige kleine partijen tot vorige prijzen. — **GUTTA PERCHA** blijft schaarsch met weinig handel. — **SUIKER.** De aanvoeren komen nu langzamerhand aan de markt en zijn reeds eenige partijen tot vaste prijzen verkocht. — **OPIUM** is sedert ons laatste bericht hooger en daar de voorraad, die vrij groot is, zich in zeer weinig handen bevindt is eene verdere rijzing wel te verwachten. — **VRACHTEN.** Ofschoon niet hooger, zijn toch in eene betere stemming, daar het getal onbevrachte schepen belangrijk verminderd is.

BUITENLAND.

LONDEN den 14 Maart.

De Koningin, de Prins Gemaal en al hunne Kinderen zijn heden morgen naar Osborne vertrokken, om een paar weken aldaar door te brengen. Men verzekert dat Prinses Frederik Willem van Pruisen en haar jeugdige zoon in het begin van mei naar Engeland zullen komen.

— In alle afdeelingen van het arsenaal te Sheerness heerscht de grootste bedrijvigheid.

— Kapitein Norton nam laatstleden zaterdag te Chatham op nieuw wel geslaagde proeven met het vloeibaar vuur, dat uit holle karabijnen wordt geworpen. Naar zijne bewering kan men door middel van dit werpgeschut vijandelijke ammunities op een afstand van tusschen de 1800 en 2000 ellen in de lucht doen springen.

— De Alhambra heeft berichten uit Lissabon tot 7 en uit Oporto en Vigo tot 8 dezer te Southampton aangebragt, na op de Spaansche en Portugesche kusten door zware mist en in het Kanaal door zeer stormachtig weder ogehouden te zijn. Het staatkundig nieuws uit Portugal is niet belangrijk. Denkkelijk stelt het Ministerie Loulé de daarin voorgenomen wijzigingen uit tot na de beslissing der Cortès over het lot van het ontwerp wegens den spoorweg tusschen Lissabon en Oporto, hetwelk, in weêrwil van den tegenstand der meerderheid van de commissie van rapporteurs, denkkelijk aangenomen zal worden. De aanwezigheid van het Nederlandsch eskader en de carnavals-vermakelikheden gaven te Lissabon veel levendigheid. De Alhambra liet den 7 dezer de twee Nederlandsche korvetten en drie korvetten, welke dat eskader uitmaakten, op den Taag achter; denkkelijk zouden zij den 10 dezer naar Plymouth stevenen.

PARIJS den 14 Maart.

Het gewigtig artikel in den Moniteur, welks inhoud bereids per telegraaf is medegedeeld, luidt, in zijn geheel, nagenoeg woordelijk, dus:

„Een gedeelte van Duitschland levert thans een schouwspel op, dat ons bedroeft en verbaast. Eene vage en onbestemde kwestie, die de moeilijkste vraagstukken evenzeer als de hoogste belangen betreft, ontstaat onverwachts in destaatkundig wereld. De Fransche Regering ziet daarin een onderwerp van onderzoek, hetwelk hare waakzaamheid vordert, en wil met hare Bondgenooten in het belang van Europa aan den onrustbarenden toestand van Italië een einde maken. Is het mogelijk een meer opregt verlangen aan den dag te leggen om de hinderpalen op vreedzame wijze uit den weg te ruimen, dan door de verwikkelingen voor te komen, welke altijd uit gemis aan vooruitzichten en vastberadenheid ontstaan? Intusschen antwoordt een deel van Duitschland hierop door op de onbedachtzaamste wijze ongerustheid te verwekken. Op een bloot vermoeden, dat door niets geregtvaardigd en

door alles wederlegd wordt, ontstaan vooroordeelen, wordt een wantrouwen verwekt, ontvlammen de hartstogten. Eene soort van kruistogt tegen Frankrijk wordt in sommige Wetgevendes Kamers en door de dagbladen gepredikt. Men beschuldigt het eezuchtige plannen te beramen, welke het ontkent, en zich op veroveringen voor te bereiden, welke het niet heeft. En door deze lasteringen tracht men Europa wegens denkbeeldige aanvallen te verschrikken, de gedachte aan welke zelfs niet bestaan heeft.

„Zij die op deze wijze de Duitsche vaderlandsliefde op het dwaalspoor brengen vergissen zich in de dagtekening. Van hen is het dat wel met regt gezegd kan worden dat zij niets vergeten en niets aangeleerd hebben. Zij zijn in 1813 ingeslapen, en ontwaken, na een slaap van eene halve eeuw, met gevoelens en hartstogten die in de geschiedenis bedolven en met betrekking tot den tegenwoordigen tijd onzin zijn. Het zijn geestenzieners, die volstrekt datgene willen verdedigen aan het aantsten waarvan nooit iemand gedacht heeft.

Indien de Fransche Regering niet overtuigd ware dat hare handelingen, hare grondbeginselen en de gevoelens van de meerderheid des Duitschen Volks zoodanige verdenkingen logenstraffen, zou zij het regt hebben zich gekrenkt te gevoelen. Men zou daarin niet slechts eene onregtvaardigheid, maar zelfs eene aanranding van de onafhankelijkheid der Fransche staatkunde kunnen zien. De beweging, die men thans aan de overzijde van den Rijn wil wekken over een vraagstuk waardoor Duitschland niet bedreigd wordt, maar waarbij Frankrijk als Europeesche Mogendheid belang heeft, zou daartoe voeren dat zijn regt betwist werd om zijn invloed te doen gelden en zijne belangen, zelfs met de uiterste gematigdheid, te verdedigen. Deze aanmatiging zou beledigend wezen, bijaldien zij ernstig gemeend kon zijn.

„Het leven eener groote natie, zoo als de Fransche is, beperkt zich niet tot hare eigene grenzen. Het openbaart zich in de geheele wereld door eene handelwijze die voor hare nationale magt en tevens voor de beschaving gunstig is. Eene natie die deze rol laat varen staat haren rang af. Evenzeer miskent men, als men dezen billijken invloed bekampt, die overal het goed regt verdedigt, als of men dien met eezuchtige begeerten verwisselt, op gelijke wijze de rol die Frankrijk toekomt en de gematigdheid van welke de Keizer zoo vele bewijzen gegeven heeft, sedert het Fransche volk hem tot de verantwoordelijkheid verhef welke het hoogste gezag met zich brengt. De Keizer, die vooroordeelen heeft weten te overwinnen, heeft het regt om te verwachten dat men die niet tegen hemzelve zal aanvoeren. Wat zou er gebeurd zijn indien hij bij zijne troonbestijging klein-geestige gevoelens en bittere herinneringen gekoesterd had, op welke men zich beriep, om hem in verdenking te brengen? In stede van het innigste bondgenootschap met Engeland en van den Europeeschen vrede, zou hij Europa door de inwisseling der herinneringen van 1815 geschokt hebben. Had de Keizer in een tijdperk van vrede den oorlog en de veroveringen des eersten Keizers willen hernieuwen, dan zou hij zich aan het zwaarste verwijt hebben blootgesteld dat het hoofd der Regering treffen kon. Men legt er geene eer mede in als men aan de inblazingen van wrok en haat gehoor geeft. Wij vermelden hier eenvoudig alleen den toestand, zoo als die uit elke staatkundige handeling des Keizers blijkt. Met het oog op dezen duidelijk afgeteekenden en onverhulden toestand zal Europa in het bewust zijn zijner veiligheid versterkt worden. Diegenen welke het schrik aanjagen en bedriegen willen zullen in eenige verlegenheid geraken. Frankrijk heeft zich tot hertoe over deze bloote geruchten en onregtvaardige aanklachten niet bekommerd, en stelt geheel Duitschland niet verantwoordelijk voor het verkeerde en booswillige van zekere uitingen, die meer de uitdrukkingen eener laaghartige wraakzucht dan eener ernstig gemeende vrees zijn. De vaderlandslievende Duitscher, wiens oordeel onbevangen is, weet onderscheid tusschen pligten en vooroordeelen te maken.

„Duitschland heeft van onzen kant niets voor zijne onafhankelijkheid te duchten; des te meer mogen wij van zijnen kant de billijke erkentenis onzer bedoelingen verwachten, dewijl wij sympathie voor zijne nationaliteit gevoelen. Wanneer het zich onpartijdig betooft zal het zich voorzigtig betooven en de zaak des vredes het meest dienen. Pruisen heeft dit begrepen. Het heeft, gemeenschappelijk met Engeland, te Weenen goeden raad medegedeeld, op een tijdstip dat eenige woelgeesten den Duitschen Bond tegen ons poogden op te hitsen en tot eene coalitie te nopen. Deze omzigtige houding van het Berlijner Kabinet is aan Duitschland voordeliger dan de onstuimigheid dergenen die, terwijl zij een beroep op de wraak en de vooroordeelen van 1813 doen, het aan de opwekking van het nationaal gevoel in Frankrijk blootstellen. De Fransche Natie bezit de prikkelbaarheid harer eezucht, gelijktijdig met de matiging harer kracht, en wanneer men haar door bedreiging tot drift verwekt, brengt men haar door den geest van verzoening tot kalmte.

De nota beantwoorde slechts gedeeltelijk aan de verwachtingen van hen, die dag aan dag een oorlog-zuchtig manifest te gemoet zagen. Er is zelfs eene kalme vredelievende toon in, die zonderling afsteekt bij dien van de vorige nota. De kwestie van den oorlog wordt er eigenlijk niet in behandeld en toch wordt zij er door binnen hare juiste grenzen teruggebragt. Men begrijpt hier best de ware beteekenis van het stuk. Het heeft ten doel Duitschland te doen gevoelen dat het met de kwestie noch van verre noch van nabij te maken heeft. Zoo hetgeen de Moniteur zegt duidelijk is, men raadt niet minder duidelijk hetgeen hij niet zegt, maar toch laat doorzien. Het is alleen met Oostenrijk dat Frankrijk te doen heeft. De Regering wil dat men haar de zaak, welke de twee Mogendheden verdeeld houdt, late afmaken. Daar zijn personen genoeg die geen oogenblik twifelen of het artikel is een van de voorboden der worsteling; want zij zult reeds hebben opgemerkt dat er hoegenaamd geene melding gemaakt wordt van een Congres, terwijl toch een Congres wordt beschouwd als het enigste middel om een ontzaggeelijken strijd te voorkomen. Het is het begin van het einde, zeide men heden. Dit woord is wellicht de beste analyse van het officiële stuk. In dien zin heeft ook de heurs het opgevat, die altijd, altijd maar door, met eene weinig vaderlandslievende energie, naar de laagte gaat.

Ik heb u reeds gesproken van de oppositie, welke zich bij het Wetgevend Lichaam vormde tegen de voorgestelde begroting, bepaaldelijk met het oog op het ministerie voor Algerië en de Koloniën. De groote industriëlen houden niet veel van Prins Napoleon, in wien zij den voorstander bij uitnemendheid zien van de vrije handels-beginselen. De antipathie schijnt heden van de Volksvertegenwoordigers ook te zijn overgeslagen tot de leden van den Senaat.

Uit eene goede bron vernem ik, dat er een verzoekschrift zou zijn geteekend door dertien leden van den Senaat, waarbij wordt aangedrongen op de opheffing van het ministerie voor de zaken van Algerië.

Aan het hoofd van de onderteekenaars staat de naam van den heer Ségur d'Aguesseau. Het is dezelfde senator, die vroeger heeft voorgesteld om het bedrag der dotatie van prins Napoleon ter beschikking te stellen van den Keizer, hetwelk zou hebben gelijk gestaan met eene weigering om den Prins in het bezit te stellen van eene som van 800,000 francs ter bestrijding van de onkosten zijner installatie. Sedert dien tijd heeft de heer Ségur d'Aguesseau, wiens amendement werd verworpen, nieuwe tegenstanders des Prinsen aangeworven en, zoo als ik zeide, een vrij aanzienlijk getal onderteekeningen verkregen. Aan deze soort van anti-ministeriële zamenzwering wordt het ontslag toegeschreven van den Prins, die liever zijne portefeuille afstond dan zich die te zien afnemen. Ik kan bijna niet gelooven dat dit werkelijk de oorzaak der aftreding is geweest, maar ik meende u deze lezing toch te moeten mededeelen.

Omtrent den loop der onderhandelingen tusschen de Kabinetten van Londen, Weenen en Parijs heerscht nog dezelfde onzekerheid. Zelfs zij die doorgaans het best zijn geïnformeerd, verdiepen zich in gissingen.

Gisteren had er een groot diner plaats bij den graaf Kisselef, gezant van Rusland. Al de Ministers en de geheele Diplomatie waren er tegenwoordig. De politiek kwam eerst na het diner ter sprake. Men nam den schijn aan van aan den vrede te gelooven, ofschoon ieder overtuigd was dat de oorlog veel waarschijnlijker is.

Gisteren heeft men in het lokaal der verkooping een teekening van Ary Scheffer voor 1200 en eene schilderij van zijne hand voor 3525 francs verkocht.

Tot viering van den derden verjaardag van den Keizerlijken Prins en tevens tot herinnering aan den geboortedag van wijlen den Hertog van Reichstadt, houdt de Keizer aanstaanden zondag denkkelijk eene groote revue over de Keizerlijke garde, waarbij dan de guides der jagers voor de eerste maal vereenigd zullen zijn en zich met hunne fraaie Arabische paarden aan de Parijsche bevolking vertoonen.

Morgen wordt lord Cowley hier verwacht. Niet vóór donderdag zal graaf Pourtales denkkelijk bij den Keizer ten gehoor worden toegelaten.

Men verzekerde heden vrij stellig dat de Regering niet voornemens is gevolg te geven aan de dringende verzoeken van het Zwitsersche bewind, betreffende het werfbureau te Pontarlier, maar deze zaak geheel haar vrijen loop wil laten.

L'Univers geeft een uittreksel uit het Lissabonsche blad a Nação, waarin het verhaal voorkomt van twee voorvallen, waaruit de verregaande haat der vrijzinnigen in Portugal tegen de godsdienst en hare dienaren op de hevigste wijze zou moeten blijken. Het eerste feit is de moord, gepleegd aan een jongen priester, die in het gebergte van Marão reisde om de bevolking eene petitie te doen onderteekenen ten voordeele van de zusters van liefdadigheid. Ondanks den geheimen tegenstand van de werktuigen der Regering, zegt a Nação, zette hij zijn vroom werk voort, totdat hij onder den dolk eens sluipmoordenaars viel. Het tweede feit is de mishandeling van een geestelijke, in de straten van Lissabon, die des nachts van een ziekenbezoek terugkeerde en door het volk ten onrechte voor een lid der vereeniging van St. Vincentius da Paula werd gehouden.

Het spreekt van zelf dat dergelijke feiten, welke wij tot heden alleen uit de dusgenaamde katholieke bladen vernamen, zoo zij overeenkomstig de waarheid mogten blijken, jammer genoeg aan l'Univers eene maar al te welkome aanleiding geven om zijne declamatiën tegen het Portugesche liberalisme, ook waar het zich in de Kamer der Volksvertegenwoordigers uitsprekt, voort te zetten.

Uit Madrid meldt men gisteren dat Mexico algehele voldoening aan Spanje heeft verschaft, door er in toe te stemmen dat de verdragen met die Mogendheid vernieuwd worden, dat de schulden hunne straf ondergaan, en dat de door Spaansche onderdanen geleden schaden, volgens eene door de bemiddelende Mogendheden te doene schatting, vergoed zullen worden.

KEULEN den 15 Maart.

Om den geest te leeren kennen, waarin men te Weenen de kwestie van den dag opvat, behoeft men slechts de Allg. Zeitung te raadplegen, die zich van daar laat schrijven, dat de beantwoording der vraag, of de zending van lord Cowley al dan niet als misluk moet beschouwd worden, geheel afhangt van het standpunt, waarop men zich plaatst. Volgens Oostenrijksche zienswijze heeft die zending een gelukkig gevolg gehad en het boven allen twijfel gesteld dat Oostenrijk geen van de tractaten zal opgeven en zich zelfs tegen de herziening zal verzetten. Het bezettingsregt van Ferrara en Comacchio te beperken tot de kasteelen der plaatsen, — ziedaar zijne eenige concessie.

Minder hard klinkt het beweren van de Oostdeutsche Post dat Oostenrijk het zich tot roeping heeft gesteld de aanmatigheden van Napoleon III te wederstreven. Iets anders zou het zijn, als het den wensch van geheel Europa geldt. Zelfs zou men dien niet mogen afwijzen om de reden dat hij door Frankrijk eerst kortelings is vooropgesteld.

In gespannen verwachting ziet men voorts te Weenen de opening der Conferentiën te Parijs te gemoet, daar men nog geheel in het onzekere verkeert omtrent de oplossing welke zij geven zal aan de kwestie der dubbele verkiesing in de Donau-Vorstendommen. Men meent hier dat de Regering met lord Cowley is overeengekomen, de regten der Porte te zullen handhaven. — Iets hetwelk kwalijk strookt met de wenschen en bedoelingen van Frankrijk.

Uit Trieste meldt men gisteren dat de heer de Lesseps, bij zijne aankomst te Alexandria met de gedelegeerde leden van den raad van het bestuur voor het kanaal van Suez, onverwijd door den Onderkoning is toegelaten. De commissie zou met de ingenieurs en den ondernemer afreizen, om de linie der werkzaamheden tusschen Suez en Peluze in oogen-schouw te nemen.

BRUSSEL den 15 Maart.

Het Journal de Bruxelles deelt heden mede dat het ministerie in den loop dezer week een wetsontwerp zal indienen, strekkende ter verklaring van f 2 van art. 84 der gemeentewet, betreffende het bestuur van de instellingen van weldadigheid. Dit ontwerp zou worden voorausgegaan door eene zeer uitgebreide memorie van toelichting, waarin, naar men vernemt, „een volledig onderzoek zal voorkomen naar de besluiten van het eerste Keizerrijk en van Koning Willem I, waarop zich de voorstanders van het stelsel van bijzondere en elkander opvolgende bestuurders gronden.”

Men ziet, voegt het blad er bij, dat ons eene schoone bladzijde van liberale casuïstiek beloofd wordt. Wij zullen zien; wij zullen vooral zien of de armen er hunne rekening bij vinden.

Gedrukt en uitgegeven bij

G. en C. A. van Reyn,
te Rotterdam.